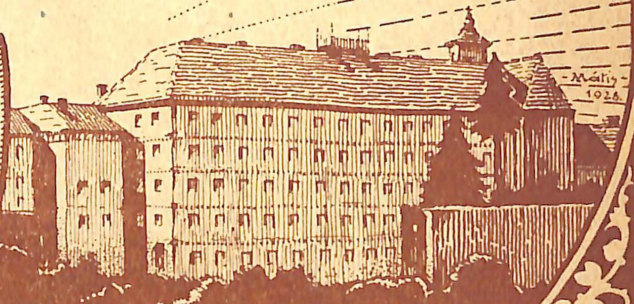

NY. KÖNYVTÁR

1928

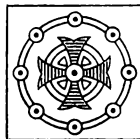
**A
VESZPRÉMI
PIARISTA
DIÁKSZÖVETSÉG**

A VESZPRÉMI PIARISTA DIÁKSZÖVETSÉG KIADVÁNYAI.
4. SZÁM.

A VESZPRÉMI PIARISTA DIÁKSZÖVETSÉG 1928-BAN.

A SZÖVETSÉG HIVATALOS KIADVÁNYA.

(TAGILLETMÉNY GYANÁNT.)

VESZPRÉM, 1929.
EGYHÁZMEGYEI KÖNYVNYOMDA.

Veszprémvármegye alispánjától. — 25766/1927. szán

Tárgy :

„A Veszprémi Piarista Diákszövetség“ alapszabályai.

„... az alapszabályok ministeri záradékának 3. pontjában foglaltakat a m. kir. belügyminiszter úr az egyesület vezetőségének kérelmére akként módosította, hogy az alapszabályok címében és szövegében az *egyesület* helyett *szövetség* használható.“

Veszprém, 1927. évi december hó 24-én.

Dr. Horváth, s. k.
alispán.

A szövetség hivatalos helyisége :

Vár 10., I. em., gimnáziumi tanácsterem.

Póstatakarékpénztári csekkszámlla 7204.

Telefon 137.

I.

Szövetségünk az elmúlt évben.

1. Közgyűlések.

Első évkönyvünket 1927. novemberében zártuk le s így új szövetségi évünket azóta számítjuk.

Erre az időre esik elnökünknek, *dr. Óvári Ferenc* öméltóságának súlyos szemoperációból eredő betegsége. E miatt hónapokon keresztül kellett személyes vezetését nélkülöznünk, de hálával kell megemlékeznünk arról, hogy betegsége alatt is állandóan meleg érdeklődést tanúsított szövetségünk ügyei iránt. Bármikor rendelkezésünkre állt ez idő alatt is s amit maga nem tudott megtenni, mások útján nem egy fontos ügyünket intéztette el.

1927. évi rendes közgyűlésünket december hó 8-án tartottuk a gimnázium dísztermében, melyen megjelent *dr. Rott Nándor* megyéspüspök úr Öméltósága, tb. tagunk s Budapestről *Schill Ferenc* csendőrtábornok, *Tóth Károly* miniszteri titkár s *Leitner István* tagtársunk s helybeli tagjaink is szép számban, mintegy ötvenen.

A közgyűlést a beteg *dr. Óvári Ferenc* elnök s a hivatalos ügyben távollevő *dr. Komjáthy László* alelnök helyett *dr. Tóth Béla* ü. v. alelnök nyitotta meg a következő beszéddel:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Alapszabályaink azt kívánják, hogy évi rendes közgyűlésünket lehetőleg június 29-én tartsuk, mert akkor szoktak lenni az érettségi találkozók, eljönnek Te Deumra diákjaink szülei, itthon vannak már egyetemi hallgatóink s mindezek részt vehetnek közgyűlésünkön is. Ebben az évben azonban még nem

tudtunk e kívánsághoz alkalmazkodni, mert alapszabályaink jóváhagyása addigra még nem érkezett meg.

De szép gondolat nyilatkozik meg abban is, hogy közgyűlésünket most, az év utolsó napjaiban, karácsony magasztos ünnepének eszmekörében tarthatjuk meg. Karácsony a család ünnepe. Mi is, akik most összegyűltünk szövetségünk zászlaja alatt s a többi sok száz tagtársunk mind, akik ez intézetben nevelődtünk: egy családhoz tartozunk. Egy Atyát imádunk, egy Anyát tisztelünk, a mi nevelőanyánkat, a piarista-rendet s egymásközt testvérekké tettek bennünket az egyazon iskolában, egy sorsban, „egy kenyéren“ eltöltött diákévek s testvéreinkké fogadjuk azokat is, akiknek évről-évre átadtuk helyünket az iskola padjában.

Ezt a szoros, testvéri összetartozást akarja szolgálni szövetségünk is s ennek szolgálatában nagyjelentőségű gondolatok irányítják.

Mi is benne élünk a világnézetek örökös harcában. A mi zászlónkra a valláserkölcs élet s a hazaszeretet eszméi vannak írva. Tudjuk, hogy ezek az eszmék adják meg az egyén értékét s ezek szolgálják igazán a nemzet javát is. Az ősi magyar rögbé letűzve, évezredes tradícióktól megszentelve, sok dicsőségtől megszentelve magasan lobog e zászló, vele szemben a mély sír, melyet az u. n. „világboldogító“ rögeszmékkal való kísérletezések ástak s melybe a nemzeti eszményekkel együtt magát a hazát is beletaszították.

Tudjuk, hogy a hazánkon is végigtomboló felfordulásnak a nemzeti alapokon álló magyarság szervezettsége tudott volna csak utjába állni. De e nélkül tehetetlenül kellett a jobbaknak sirva nézniök mindannak elpusztulását, ami magyar sziveket évszázadokig dobogtatott.

Minden, eszményeket destruáló irányzat megtalálja a maga szövetségesét a rosszra hajló emberi természetben, erejét pedig nagy szervezettsége szolgáltatja. Ezekkel tehát a mi értékben és belső erőben magasan felettük álló eszméinket kell szembehelyeznünk és szoros kötelékekkel egybefűzni azokat, akiket egyazon világnézet kapcsol lelki egységbe.

Találhatunk-e ezen szervezkedésünkhöz biztosabb alapot, mint amelyet gyermekkorunkban vetettek e falak között, amelyről érezzük, hogy ha hűek vagyunk hozzá, erőt, életkedvet, lelki

békét ad, ha egy pillanatra is elszakadunk tőle — elveszítjük a talajt lábaink alól?

Legyünk meggyőződve, hogy nagy hivatás vár az olyan társadalmi egyesületekre, melyek a nemzeti szent hagyományoktól áthatott férfiakat foglalják magukban. Kell, hogy azok, akiket közös éleleteszmények szerint neveltek, künn az életben is megtalálják egymást és a nemzeti ideálok kultuszában egyesüljenek s az életbe kivitt külön erőket közös nagy nemzeti munkába forrasszák össze.

De egyénileg is sokat jelenthet számunkra, ha mai gondterhes életünkben léleekben visszahelyezkedünk ide és csüggedő, kifáradt lelkünket felüdítjük a gondtalan diákkor szivárványos életderűjével.

Igy majd megelevenedik szemeink előtt diákkorunk régi, boldog Magyarországa s ez folyton lelkesíteni, buzdítani fog bennünket arra, hogy csonka hazánkat visszaállítsuk régi nagyságába, régi dicsőségébe!

Ezek az eszmék hívták életre szövetségünket, ezek lelkesítették létének hajnalán, ezek irányítsák jövő működésében is.

Erre a munkára kérve Isten áldását, az 1927. évi rendes közgyűlést megnyitom.

Az elnöki megnyitó után *dr. Gergő Imre* igazgató-főorvos, egyetemi magántanár mondotta el gyönyörű emlékbeszédét a szövetség elhunyt védnökéről, *dr. Hám Antal* rendfőnökről, a megboldogult borostyánnal körülkoszoruzott képe előtt. Mély meghatóást keltett a szónok minden szava, aki mint volt tanítványa, majd kezelőorvosa és barátja oly kegyelettel, tisztelettel, művészi érzékkel és alapossággal rajzolta hallgatósága elé a megboldogult nemes alakját, hogy nemcsak élethűen maga elé képzelhette mindenki egész egyéniségét, jellemét és magasztos életét, de egyben a legnemesebb érzelmeket keltette szavaival s mély gondolataival hallgatói lelkében.

Az emlékbeszédet a „Veszprémi Hírlap“ egész terjedelmében közölte s így mint különlenyomatot tudtuk megküldeni minden tagtársunknak „*Dr. Hám Antal emlékezete*“ címen. E szivességért fogadja a „Veszprémi Hírlap“ szerkesztősége és kiadóhivatala ezuton is köszönetünket.

Az emlékbeszéd után a főtitkár vázolta az elmúlt év történetét s a következő esztendő programjának főbb pontjait.

Geiger Rezső pénztáros a zárszámadást és költségvetést terjesztette elő, amelyet a közgyűlés tudomásul vett s újra megválasztotta a régi számvizsgálókat.

Közgyűlésünkre üdvözlétet küldtek a többi piarista szövetések s beteg elnökünk is, akinek a közgyűlés levélben fejezte ki üdvözlétét és jó kívánatait.

* * *

1928. évi rendes közgyűlésünket alapszabályaink értelmében Péter Pál napján, 1928. június 29-én tartottuk ugyancsak a gimnázium dísztermében. Megjelent dr. Körmendy-Ékes Lajos főispán úr s vidéki tagjaink is szép számmal, így: Nagy Sándor, dr. Bakonyi Adolf, Kovács Imre, Kovács Sándor, Szabó Tihamér, Takács József, Debreczeni Gyula, dr. Kuntzl Ernő, Szabady János, Spórer Tivadar és Leitner István.

Dr. Óvári Ferenc elnök nyitotta meg a közgyűlést:

Tisztelt Közgyűlés!

Most, hogy ez ősi falak között négy-ötszáz régi tanuló nevében kell közgyűlésünket megnyítnom, szólhatok-e másról, találhatok-e alkalmasabb témát, mint kegyeletteljes megemlékezést jó nevelőanyánkról, a magyar kegyes-tanítórendről?

Valamikor, diákkorunkban, amíg ez intézet tanulói voltunk, talán inkább csak a tiszteletteljes félelem kapcsolt a piarista rendhez és jó tanárainkhoz. Mikor aztán eltávoztunk innen, minél tovább sodort bennünket az élet árja, annál mélyebb gyökeret vert szivünkben a félelem helyett a mély megbecsülés és őszinte tisztelet a rend s ez iskola iránt, mert mindig jobban tudatossá vált bennünk, hogy mit köszönhetünk itteni neveltetésünknek. Mert minden közületnek, sőt minden iskolának is megvan, mélyen tisztelt Közgyűlés, a maga karaktere. A mi iskolánk szellemének jellegzetes vonásai voltak: az istenfélelem, honszeretlet, a munkaszeretet, egyenesség és nyíltság, egyszerűség és igénytelenség s az emberi kegy és tetszés nemkeresése. Ezek a piarista atyák lelki vonásai is s azok a tanítványok, akik megőrizték a piarista iskolák szellemét, ezeket a jellemvonásokat vitték ki az ő iskoláikból az életbe is.

De mély tiszteletet ébresztett bennünk, felnőtt tanítványokban az is, mikor megtudtuk már érteni piarista tanáraink önfel-

áldozó életét s láttuk azt az apostoli munkát, amelyet eszméikért kint az életben is folytatnak. Bármerre jártunk az országban, mindenhol tisztelettel hallottuk emlegetni az ő nevüket, hiszen évente 24 gimnáziumban szerte a nagy hazában, több mint tizezer diákot neveltek fel és tanítottak s az élet névtelen, derék napszamosai mellett annyi közéleti kiválóságot is adtak a magyar hazának.

De nemes nevelői munkássága mellett ép oly mély tisztelet övezheti a rendet dicső multja miatt is. Mily nélkülözések között kellett küzdeniök a magyar kulturát terjesztő régi piaristáknak, milyen küzdelmeket kellett vívniök a nemzeti nyelv és magyar szellem fenntartásáért! Nemcsak az iskolában látjuk őket, mint a magyar nemzeti hagyományok fennkölt harcosait, nemcsak Révaikat, Dugonicsokat látunk, akik tudományos téren voltak a magyar nyelv és magyar gondolat bajnokai, de ha a haza fegyverbe szólította fiait a szabadság védelmére, Erdősi Imrét is látunk a rend tagjai között, akik a véres harcokban is diadalra vitték a háromszínű lobogót.

A magyar haza hálás lehet a rendnek azokért a nagy fiáiért, akiket a piaristák neveltek s mi is büszkék lehetünk arra, hogy ugyanannak a rendnek tanítványai vagyunk, melynek növendékei sorába tartoznak a legnagyobb magyarok: Széchenyi, Deák, Kossuth, Andrássy; legkiválóbb költőink: Vörösmarty, Petőfi; nagy művészeink; Lotz, Zichy Mihály stb., hogy csak a legkiválóbbakat említsük. A társadalom érdekében is sokat tettek a piaristák, hiszen pl. olyan nagyszerű egyesületeket alapítottak meg Magyarországon, mint a Legényegylet, Kath. Kör és Oltáregyesület s városunk fejlődésére és életére is rányomta a rend a maga áldásos munkásságának bélyegét, alig van kör vagy egyesület városunkban, amelynek alakításában, multjában vagy jelenében tevékeny részt ne vettek volna piaristák.

Tehát legyünk mindenkor büszkék arra, hogy e rend növendékei voltunk és a mai szomorú helyzetben is merítsünk erőt a renchez való tartozásunkból. Tudjuk, hogy a rend 24 gimnáziuma közül 14 most megszállott területekre esik. Mindaz a munka és fáradság, amelyet ez iskolák tanárai a magyar szellem érdekében s a magyar jog és igazság nevében ezer nehézséggel küzködve végeztek, összeomlott. Így forr össze a magyar reviziós gondolat a piarista rend sorsával. Egy a sorsunk, egyet

akarunk. Ha a rendnek van oka, hogy visszasírja az elvesztett területeket, legrégebb házait és legszebb intézeteit, így mi kétszeresen is, mint jó magyarok és piarista diákok tudjunk küzdeni a nagy magyar haza feltámadásáért.

Abban a hitben, hogy szövetségünk minden egyes tagja életének vezéreszméjévé teszi e remények valóra válását és mindnyájunkat a közös iskolához és rendhez való tartozás állandó, megértő szeretetben forraszt e szövetségben össze, évi rendes közgyűlésünket ezennel megnyitom.

A nagy tetszéssel fogadott megnyitóbeszéd után Dr. *Tóth Béla* üv. alelnök állott szólásra s a jelenlevők lelkes ünneplése között üdvözölte fáradhatatlan, szeretve-tisztelt elnökünket 70 éves születésnapja alkalmából. Majd felolvasta a szövetség évi jelentését, rámutatva az eddig elért eredményekre s megjelölve a jövő céljait.

Lelkes ovációban részesítette a közgyűlés közönsége *Nagy Sándor* festőművész tagtársunkat, akinek Zichy Mihályról mondott művészi emlékbeszédét alább teljes egészében közöljük.

E közgyűlés tárgysorozatában szerepelt három tiszteletbeli tag választása, akiket Dr. Óvári Ferenc elnök terjesztett elő.

Dr. *Cholnoky Jenő* a budapesti Pázmány Péter tudományegyetem ny. r. tanára, a kiváló földrajztudós és utazó, városunk és iskolánk legnagyobb értékei közé tartozik. Világlátottsága, csodálatosan gazdag tudása közkinccsévé válik nagyszabású irodalmi munkássága s előadásai révén a magyar közönségnek s az egész tudományos világ előtt élvezett nagy tekintélyét fáradhatatlanul használja fel most a bilincsekbe vert magyar igazság megismertetésére, rámutatva minden alkalommal a természet örök törvényeitől körülhatárolt nagy magyar haza Istentől alkotott gyönyörű földrajzi egységére.

Dr. *Mihályfi Ákos* villersi apát, budapesti egyetemi ny. r. tanár, az egyetem volt rektora is az ország határain túl, mint az egyetemes cisztercita rend kimagasló egyénisége szerzett nagy tiszteletet a magyar névnek. Tudományos munkásságával egymaga feldolgozta az egyházi szónoklattant és liturgia teljes anyagát több ezer oldalt kitevő nagyértékű műveiben. E nagyszabású tudományos munkásság mellett a társadalmi és egyesületi élet terén is rendkívül sokat alkotott s mintegy harminc esztendőn keresztül szerkesztette a „Katholikus Szemle“ c.

magas nivóju tudományos és szépirodalmi folyóiratot. De amit az igehirdetés, istentisztelet, az emberek megszentelése és a papnevelés kérdéseiben tollal hirdetett, azokat az elveket és eszméket több évtizedes főiskolai és egyetemi tanársága alatt előszóval növendékei lelkébe is csepegtette s így az Isten országa munkásainak egyik legnagyobb nevelője lett hazánkban.

Nagy Lajos ny. igazgatótanító ép a közgyűlés idejében töltötte be életének 80-ik esztendejét s így szövetségünknek a veszprémi diákok közül legidősebb tagja. De az a mély tisztelet, amellyel mindnyájan övezzük, nemcsak tisztos korának jár ki, hanem a nagy nevelőnek, akinek úgyszólván az egész város tanítványa volt. Az a puritán egyszerűség, szerénység, ideális családi élet, önzetlen munkásság, mély vallásosság és nemes emberszeretet, amelyek egyéniségének legszebb vonásai, nemcsak az iskolában, hanem kint az életben is példaképül állítják őt tanítványai és tisztelői elé. Minthogy szövetségünknek szelleme magával hozza a pedagógiai érdek nagyrabecsülését, őt is kiválóképpen méltónak tartjuk arra, hogy tagjaink élére helyezze, tiszteletbeli helyet biztosítsunk számára szövetségünkben.

A közgyűlés nagy lelkesedéssel járult hozzá a tiszteletbeli tagok megválasztásához, akiknek nevében *Nagy Lajos* köszönte meg meghatott szavakkal a szövetség bizalmát és szeretetét.

2. Előadások, összejövetelek.

Dr. *Birkás Géza*, a pécsi Erzsébet-Tudományegyetem tanára 1927. április hó 15-én előadást tartott *Modern francia költők* címmel. Az előadó az utóbbi félszázad francia költészetének fontosabb irányait, valamennyi európai irodalomba elhatoló, tehát világirodalmi jelentőségű főbb áramlatait ismertette. Előadásában behatóan foglalkozott három modern francia költővel: Baudelaire-ral, Verlaine-nel és Jammes-al, akik közül csak a harmadik, a hatvanadik éve felé járó Francis Jammes van életben. Az első kettő már évtizedekkel ezelőtt meghalt, azonban ők is tovább élnek műveikben s olyan mély barázdákat szántottak bele a francia költészet talajába, hogy a mai francia költői nemzedék jóformán őket vallja mestereinek, s a külföldi irodalmakban is hatásuk, népszerűségük egyre emelkedőben van. *Baudelaire* költészetében a mai szerencsétlen, kiábrándult, hitét-

vesztett, kétségektől gyötört, az érzékiség béklyói közt vergődő európai kulturember érzés- és gondolatvilága fejeződik ki. *Verlaine* az elmosódó, öntudatlan hangulatok, ki nem alakult lelkiállapotok költője, aki egészen sajátos zenei nyelven adja vissza az idegeknek legfinomabb megrezdüléseit, a léleknek legtitkosabb és legfutólagosabb vágyódásait, leheletfinom ábrándjait. E két költővel ellentétben *Jammes* költészete naiv, egyszerű, természetes, üde poézis, amely nem kétségeket akar kelteni lelkünkben, hanem megszerettetni velünk Istent, az életet és a természetet.

Az előadás közben és végén *Takács Teri* kisasszony szavalta a három francia költőnek több versét művészi magyar fordításban.

A gimnáziumi díszteremben tartott előadást tagtársainkon kívül nagyszámú előkelő közönség hallgatta végig, akiket lebilincsel az előadás művészi formája is, amellyel a tudományos alaposággal megírt tárgyat rendkívül figyelmet ébresztő módon és könnyen érthetően közölte hálás hallgatóságával s nem maradt el a mély erkölcsi komolysággal feldolgozott előadásnak léleknevelő hatása sem.

Az irodalmi est műsorát kiegészítette *Kocsuba Elemér* tagtársunk művészi zongorajátéka.

* * *

Mult évi közgyűlésünk előtt, 1927. dec. 7-én, *összejövetelünket* a Hungáriában tartottuk, amely elég jól sikerült, amennyiben tagtársaink közül 38-an jelentek meg, köztük a közgyűlésünkre vidékről megérkezett tagtársaink is.

1928. január 11-én tartottuk első próbaösszejövetelünket a gimnáziumi diákmenzán. A kísérlet fényesen sikerült, amennyiben minden várakozáson felül 60-an jelentek meg tagtársaink. A rendezés fáradságos munkáját *Mihálcsik Géza* piarista tanár szokta végezni, amiért őszinte hálára kötelezte szövetségünket. Hálával tartozunk a gimnázium főtisztelendő igazgatóságának is, hogy megengedte itt tartanunk összejöveteleinket, ahol magunk között tölthetjük el e kellemes órákat, amihez még hozzájárul az a kedves emlék, hogy régi iskolánkban, a régi tornaterem csinosan átalakított helyiségében vagyunk.

Őszinte hálával kell megemlékeznünk azokról a kedves tagtársainkról is, kik összejöveteleink sikerét különféle adomá-

nyaikkal segítették elő. Így a legelső menzavacsorán 12 tagtársunk küldött nyulat, Kozlovszky István uradalmi erdőmester úr kétizben is vaddisznót, novemberben Preysz Gusztáv által nagyon kedvezményes áron kaptunk halat, dr. Óvári Ferenc bort, Bokrossy Ferenc többizben sajtot, kávé, cukrot, Pósa—Kálmán cég felszerelési tárgyakat, Radovics Antal zsirt, szalonát, Kanczler János lisztet adtak, Braun Ferenc pedig állandóan kölcsön adott poharakat, csészéket, tányérokat, Szlabey Dezső david. igazgató úr s a piaristaház evőeszközöket, edényeket, üvegeket. Arra törekszünk, hogy a szükséges felszerelési cikkeket összejöveteleink bevételéből a menza javára beszerezhesük. Ugyancsak felszereltettünk egy ventilátort is a helyiségbe, Veszprém város pedig a menzába levezető útra volt szives villanylámpákat felszerelni.

A januári vacsorán első megemlékezést *Mihálcsik* Géza menzaigazgató mondott boldogult dr. Rada István protonotárius kanonok urról, akinek bőkezűsége és jószívűsége teremtette meg a gimnázium diákmenzáját. Majd *Palotay* Ferenc postafőnök tagtársunk mondott emlékbeszédet a másik férfiuról, akinek működése e helyiséghez fűződik: *Szeiberling Mátyás* volt kedves emlékü tornatanárunkról.

Mélyen tisztelt vendégek! Kedves diáktársaim!

Amikor az összetartozás érzése e helyen ilyen szép számban egybegyűjtött bennünket, hogy a Diákszövetség nemes törekvéseit szívvel-lélekkel szolgáljuk, emlékezzünk meg a régiokről is. Emlékezzünk meg azokról, akiket már a sír hantja takar, de akik mégis emlékezetünkben közel állanak szívünkhöz. Ha e régi teremben körülnézek, emlékembe tolnak régi diákéveim és felújul lelkemben hón szeretett tornatanárunk: *Szeiberling Mátyás* emléke.

Mint tanítványai mindnyájan tudjuk, *Szeiberling Mátyás* a puritán becsületesség, egyenesség, a keresztény erkölcs és a nemesveretű férj és családapa mintaképe volt. Élt-halt nemcsak a szűkebb családjáért, nejeért, gyermekeiért, de nemes szive összes növendékeit is családnak tekintette. Tanítványainak nemcsak testét ápolta szerető gonddal, hanem lelkét, szívét is nevelte, a hazaszeretet vestalángját örökké élesztgette. Amikor tiszteletet parancsoló, férfiasan szép, daliás alakja köztünk meg-

jelent, gyermeki bizalommal és tisztelettel vettük őt körül, hogy pihenő perceinkben az ő buzdítása és meleg vonzása acélozza meg szívünket, lelkünket. Sok generációt nevelt fel, így tehát sok tisztelőt és barátot szerzett magának, akik a forgandó élet viszontagságai között mindig meleg szívvel gondolunk erre a harmonikus lelkű kedves tanítónkra és nevelőnkre.

Áldozunk tehát igaz magyar szívvel kedves emlékének és iparkodjunk őt törhetetlen hazafias magatartásában, puritán becsületességében, igaz vallásosságában és nemes családapai minőségében utolérni.

Áldozunk boldog emlékének Halottak-napján is, mert a veszprémi temetőben sok jeles és kiváló ember alusza örök álmát, de nála nemesebb lélek egy sem.

Az emlékezés hatása alatt Dr. *Komjáthy* László polgármester alelnök indítványára a jelenlevők elhatározták, hogy a hosszú nemzedékek nevelő-mesterének emlékét szövetségünk valami formában vagy a siremlékén, vagy a tornateremben meg fogja örökíteni. (Választmányunk az utóbbi megoldás mellett döntött.) *Bujnovszky* Tamás szentszéki tanácsos a piarista rendről emlékezett meg s mint egyik felvidéki volt piarista gimnázium tanulója azt a gondolatot fejtette ki, hogy a jelenlevő társaság, akik közül egyesek Nyitrán, Léván, Szentgyörgyön, Kísszebenben, Temesvárott stb. jártak, mily szépen képviseli az egész nagy Magyarországot s ebben a megcsonkítatlan piarista rendet. Dr. *Körmendy Ékes* Lajos főispán arra mutatott rá, hogy e szövetségben és társaságban egy régi gondolatát látja megvalósulva: a hasonló gondolkozású magyar emberek és közéleti tényezők társadalmi összefogását és barátságos együttlétét; Dr. *Komjáthy* László polgármester pedig a jelenlevő főiskolás tagokhoz szólt, buzdítva őket, hogy lépjenek ők is a kiváló elődök nyomaiba.

A *március* 18-án ugyancsak a menzán tartott vaddisznóvacsorán, amelyen 56 résztvevő volt, *Szokolszky* Rezső kir. tanfelügyelő mondott beszédet az irredenta gondolatról, kiindulva saját magának és családjának a felvidékről való szomorú kiüldözéséből s megható szavakkal mutatva rá arra a csapásra, amely hazánkat Trianonban érte s arra a keserű sorsra, melybe elszakított véreink jutottak.

Április 15-én Dr. *Birkás* Géza előadása után a Koronában tartottuk meg összeövetelünket, amelyre meghívtuk tagtársaink

k. családtagjait is, akikkel szemben a menzai összejöveteleinknél nem tudnánk a kellő figyelmet tanúsítani és megfelelő kényelmet nyújtani. Azonban a Koronában tartott összejöveteleinkön se igen jelentek meg s tagtársaink is kevesen, 14-en. *Május* 16-án szintén a Koronában jöttünk össze 15-en; *június* 28-án, közgyűlésünk előestéjén pedig 40-en a „Betekints“ kerthelyiségében.

Tervbe vettük, hogy a nyár folyamán hajókirándulással kapcsolatban a Balaton mellett egy olyan összejövetelet rendezünk, melyen az ott nyaraló tagtársaink is résztvehetnének, sőt az összes piarista diákszövetségek találkozására is alkalmat nyújthatna. Ha az elmúlt nyáron e tervünk nem is valósulhatott meg, talán a jövő évben sikerül elérnünk.

A magyar kegyes-tanítórend főnöke a nyár folyamán áthelyezte Dr. *Pusch* Ödön gimnáziumi igazgató urat Budapestre. A város egész társadalma 8 évi igazgatósága alatt a legnagyobb tisztelettel vette körül szeretetreméltó személyét s az intézet és közélet terén végzett önzetlen és fáradhatatlan munkásságáért a város legőszintébb nagyrabecsülését érdemelte ki. Augusztus 15-én tiszteletére diákszövetségünk a Koronában bucsubankettet rendezett, amelyen tagjainkon kívül a tőle vezetett egyesületek küldöttsége s a hatóságok és hivatalok vezetői is nagy számban megjelentek. Elsőnek elnökünk, Dr. *Óvári* Ferenc bucsuzott tőle, rámutatva azokra az érdemekre, amelyeket a gimnázium s a város ügyei érdekében ékesszólásával és munkájával szerzett s azt a kívánságát fejezte ki, hogy mint városunkban is, úgy az ország központjában, még szélesebb körökben fejtsen ki áldásos tevékenységet a revízió nagy ügye érdekében. Majd egymásután bucsuztak tőle Dr. *Komjáthy* László polgármester a város, Dr. *Rhédey* Antal ügyvéd a Szociális Missziótársulat, Dr. *Kováts István* succentor a Keresztény Tisztviselőnők, *Wolfram* János ipartestületi elnök az iparosság, *Csajághy* Károly kuriai bíró a törvényszék, *Mihálcsik* Géza kegyesrendi tanár a VTC, *Szabó Sándor* kir. tvsz. tanácselnök a szülők nevében, Dr. *Wéber* Pál oldalkanonok a megyéspüspök úr nevében s egyuttal a távozó igazgató jelenlevő kedves szüleit köszöntötte. A bucsuszavakra Dr. *Pusch* Ödön őszinte meghatottsággal felelt, megköszönve a tapasztalt sok szeretetet. — *Raák* Gyula gyógyszerész indítványára a megjelentek emléklapot irtak alá Dr. *Pusch* Ödön számára, amelyen 170 név gyűlt össze.

Első őszi összejövetelünket *október* 10-én, elnökünk névnapján tartottuk 55 résztvevővel a diákmenzán, amelyen *dr. Orbán János* igazgató köszöntötte névnapja alkalmából elnökünket, átnyújtva neki azt a plakettot, amelyet diákszövetségünk 70 éves születésnapja emlékére készíttetett. A faliképalaku bronzplakettet *Csiszár Gyula* szobrászművész, tagtársunk készítette s domborműben a gimnáziumot és környékét ábrázolja keleti oldalról, e felirással: „Szeretett elnökünknek — *dr. Óvári Ferenc* öméltóságának — 70 éves születésnapja emlékére — a Veszprémi Piarista Diákszövetség.“ *Dr. Wéber* kanonok szavai után, aki *dr. Óvári Ferenc*ben a jó embert köszöntötte, az ünnepelel fejezte ki háláját a megnyilatkozott nagy szeretetért, hitet téve arról, hogy életének hátralévő idejét és minden erejét az igazságtalan trianoni béke revíziójának fogja szentelni s felhívta a jelenlevőket és az egész szövetséget, hogy álljon be mindenki a magyar haza legégetőbb ügyének szolgálatába.

November 7-én halászlé-vacsora volt (60 résztvevő), amelyre *Preysz Gusztáv* takarékpénztári h.-igazgató úr szerezte meg a legfinomabb halakat szinte ajándékszámamenő kedvezménnyel s *Preysz Gusztávné* önagysága irányította a vacsora elkészítését, amiért *Zwicker Béla* társadalombizt. int. igazgató fejezte ki a társaság hálás köszönetét. Minthogy az összejövetel a „Magyar hét“-be esett, a vacsora hivatalos szónoka *Velty Miklós* is ezt a témát fejtette ki, ami különösen *dr. Körmendy-Ékes Lajos* főispán hozzászólása után olyan lelkesedésbe hozta a jelenlevőket, hogy *Zwicker Béla* indítványára fogadást tettek arra, hogy idegen árut és iparcikket nem fognak vásárolni. *Dr. Óvári Ferenc* elnök példája még jobban megerősített mindenkit elhatározásában, aki arra hivatkozott, hogy ő ezt a fogadást már több mint husz éve, a tulipánmozgalom idején letette s azóta hűségesen meg is tartotta.

Decemberben a rendház gyásza (*Konrád György* piarista tanár halála) miatt nem tartottunk összejövetelt, míg január 9-én ismét vadászvacsorát rendeztünk (60 résztvevővel), amelyre *dr. Óvári Ferenc*, *dr. Wéber Pál*, *Homoky Béla*, *dr. Tóth Béla*, *Mihályfi Károly*, *dr. Lengyel Jenő*, *Lukcsics Imre*, *Bokrossy Ferenc*, *Schlakker Károly*, ifj. *dr. Csete Antal*, *dr. Rhédey Antal*, *Kanczler János* és *Krisztinkovich Tibor* tagtársaink küldtek nyulakat. *Pettkó Zsigmond* tagtársunk egy szép balatoni táj-

képet ajánlott fel asztalterítő beszerzésére, amelyre mindjárt az első este sorsolás útján 60 P jött össze. A vacsorán *Tory Kálmán* altanácsnok, volt állomásparancsnok a következő megemlékezést mondotta :

Mélyen Tisztelt Uraim ! Kedves Diáktársaim !

A Diákszövetség vezetősége, akit ama magasztos intenció vezetett, hogy az új esztendőben a legelső öregdiák-összejövetelt az elesett diáktársaink emlékének áldozzuk — felkért, hogy megemlékezzem a volt 65 diáktársnak haláláról.

Hódolatteljes mély tisztelettel teszek eleget a Diákszövetség vezetősége eme óhajának.

Mélyen Tisztelt Uraim !

Kétségtelen, hogy nem a ruha teszi az embert. Az is kétségtelen, hogy nem az egyenruha teszi a katonát, hanem igenis az az értékes lélek, amely birtokosa a katonai erényeknek. Ilyen erény az istenfélelem, a lángoló hazaszeretet, a föltétlen engedelmesség, a kötelességtudás, a magyar fajnak, felsőbb-ségnek feltétlen szeretete és tisztelete, a feltétlen törvénytisztelet, a becsület, a tudás, a jóság, a pontosság és a rendszerezet. Ezek összfogalma egy ép, edzett testben alkotja a férfit, az ideális magyar katonát.

Mélyen Tisztelt Uraim !

Mi mindnyájan hálával és szeretettel gondolunk a veszprémi kegyesrendi gimnáziumra és nagyrabecsült fennkölt tanáraitra, akik minden idők magyar ifjúságát a katonai erényekkel ékesítették fel. A tanárok, mint igaz katonák talpig férfiakat neveltek és nevelnek a magyar hazának.

Ilyen bátor vitéz katonák voltak a mi hősi-halott diáktársaink, akik a kötelesség terén annyira mentek el, hogy életüket, mindenüket és utolsó csepp vérüket is a haza oltárára áldozták.

Mélyen Tisztelt Uraim !

A mai este kegyelettel és soha meg nem szünő szeretettel áldozunk az ő emléküknél. Hazaszeretetük fáklyáját magasan lobogtassuk — és mi mindnyájan a magyar ifjúságot hozzájuk hasonlóan, ugyanolyan áldozatot hozni tudó szellemben neveljük ; — úgy — de csak úgy beszélhetünk az ezeréves

magyar haza feltámadásáról, az ezeréves határok között, a szebb — boldogabb, eljövendő ezer esztendőre.

Hősi halott diáktársaink hazaszeretetének fáklyája világítson nekünk mindörökké, Amen.

* * *

A diákmenzán tartott összejöveteleink vacsoráinak költségeit úgy szabjuk meg, hogy azok kiadásainkat fedezzék. Magának a diákmenzának azonban a fűtéssel, főzéssel, világítással olyan kiadásai vannak, amelyeket megtéríteni nem tudunk. Hogy tehát ezért kárpótoljuk s magát a diákjóléti intézményt is segítsük, két tagtársunk ajánlotta fel adományát. Dr. *Komjáthy László* polgármester-alelnökünk egy sertést, illetőleg annak árát juttatta szövetségünkhöz egy vacsora számára azzal, hogy annak bevételét a diákmenza kapja meg. *Radovics* Antal tagtársunk pedig disznótorosvacsorát adott *február* 6-án szövetségünk tagjainak, szintén teljesen a menza javára. Kár, hogy ezen vacsorán — talán az influenzajárvány veszélye miatt — csak kevesen (40-en) jelentek meg s így a menzának is kevesebb jutott.

Bár a diákmenzán nem tudunk nagy kényelmet nyújtani tagjainknak s így vendégeket (pl. családtagok) sem tudunk hívni, azonban az az előnye megvan, hogy magunkban vagyunk, egy társaságot alkotunk, diákszövetségi ügyeinket megbeszélhetjük, a tudnivalókat tagjainkkal közölhetjük és így tovább.

Összejöveteleinket a hónap első szerdáján tartjuk; meghívót csak veszprémi tagjainknak küldünk, azonban a veszprémi ujságokon kívül a Nemzeti Ujság, Magyarország és Budapesti Hírlap előttevaló vasárnapi számában is közöljük összejöveteleinket, ha más napra tesszük át.

Összejöveteleinkkel szövetségünknek egyik főcélját: az összetartozás érzésének ápolását tudjuk előmozdítani. Miért is kívánatos, hogy azon *minél többen jelenjünk meg*, aki nem is akar vacsorázni, vagy nem fogyaszt semmit, azért jöjjön közénk; másrészt ép ezen cél eléréséért lenne kívánatos az is, hogy más városokban, ahol többen vannak volt veszprémi diákok (Budapest, Győr, Pécs, Székesfehérvár, Szombathely stb.) szövetségünk alapján ott is *tartsanak összejöveteleket* tagjaink!

Március hónapban az influenza-járvány miatt összejövetelt nem tartottunk.

II.

1. Zichy Mihály emlékezete.

(Az 1928. évi rendes közgyűlésén felolvasta *Nagy Sándor* festőművész.)

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Nem tudom megtagadni magamtól, ha már az alkalom megadatott hozzá s enyém a szó, hogy előbb mellékösvényeken be ne szaladozzam a piarista-emlékek malomvölgyeit és Szalaydombjait, le ne fussak a magas épület mélységeibe, ahol őszfejú néhai jó Rák bácsi osztotta pálcája hegyével a temető-hegyi és cserhádi nebulók közt a földi igazságot. Hogyne rohannék ki a Bakony-alji majálisra! Cigánymuzsikával lármázom fel az alvó város csendjét, megállok egy pillanatra a Veledicsmalomnál, ahol kocsiszám hordják a friss kalácsot, tejet. Este a lampionok égnek. Egész Veszprém ura, polgára, fiatalja, örege a Bakony alján. Négy paraszt-arasz vagyok, semmivel se hosszabb. És táncosném szőke fejcskéje a vállamnál bodrosodik. A cigány heves-gyorspolkát reszel. Az öreg Kis Jancsi. Vágtatok kis táncosnémmal s az egész erdő kering körülöttünk. S nem veszem észre, hogy utánunk egy Góliáth-huszárfőhadnagy vágtat Glundalklics óriás-kisasszonnyal. Néhai Pápay Viktor szemén látom a második fordulónál, hogy valami szokatlan történik. Körülpillantok heves vágtatásomban: akkor látom, csak négyen vágtatunk: a liliputi-pár és Góliáth. A többi minket mosolyog, az egész Bakony, az egész megye, a tanári kar és Viktor bácsi szűrős szemei. Szégyenlősen ejtem le Liliputikát az anyai ölbe s magam megszököm a porondról az ivós vendiákok közé, akik Sanyikát üdvrivalgással fogadják, mert sejtik, hogy még van zsebében a 15 forintnyi óriási özszezből, amit Sanyika több oldalról e vidám napra összeharácsolt. Úgy hoz haza a hátán a ködös hajnalon Büchel Jani, időnkint piros arcocskámat „Valaki“ helyett csókolgatva. Fülünkben zeng napokig: „Árok is van, gödör is van...“ Nem hiszem, hogy sokan legyenek, akik ez időre emlékezzenek. Talán csak a bálványozott diákkirály, *Toskano Béla*. A többi már emlék, mint az, akit ma a közgyűlés elé idézünk s aki előttünk ötven évvel előbb szaladgálta be a virágos völgyeket és sziklás dombocskákat.

A magyar művészet történetéből nem tudnék még olyan valakit, akit nehezebb volna idézni mint Zichy Mihályt. Ő maga Manfréd, aki az elemeknek parancsol, aki bizony minden varázsszóra nem jelentkezik. Sőt egyenesen Byronja volt kora művészetének, fényes, nagystilű, titokzatos, szétfolyó s megint nagy robajjal összeálló egyéniség, akit holmi százéves találkozó még nem csábít le a neki éppen nem szimpatikus e korszakába a magyar művészetnek. Annál is kevésbé, mert azok a százéves visszaemlékezések, amelyek mostanában itt-ott megjelentek róla, olyan egészen e mai időkhöz illő vállvergetések voltak, amelyek őt az ő korában lehetetlen sértésként érintették volna.

Hiába hívtam és olvastam reá :

„Ti rejtelmes hatalmak!
 ...Ti végtelen mindenség szellemi...
 Irott varázsszal, mely hatalmat ad
 Fölöttetek, idézlek sorra most...“
 Jelentessétek meg Zichyt...

Szünet, csend, nincs jelentkezés. Gondolok a terminusra, Péter-Pál programjára... Fázva-sülve állok a gondolatlanság jégmezőin. Forгатom kilenclámpásos készülékem, ami Amundsen sóhajait is leadja, csak hőstünk nem jelentkezett. Végső menedékszálul eszembe jut, hogy évekkel ezelőtt, még a háború előtt, amikor drága tetemét Oroszországból hazahozták, megjelent ő nekem lélekben arra a mottóra, hogy „amilyen a szerelmed, olyan a művészeted“. Ezt ismétetem meg s ime, akit idéztem, nemcsak hallom, de látom is. Látom nemesen szikár, szép magyar alakját. Itt áll előttem kitárt lélekkel, amelynek mélységét megmérhetem művészetével s művészete magasságát szerelmével. Nem lehetett őt lehúzni sablonos történelmi adatokra, amelyeket minden lexikon tud. Származás, idő, szülők, Somogy, Veszprém, Bécs, Szt. Pétervár, Páris etc. ezek nem az ő hullámai, ilyenekre nem reagál az ő egyetemes nagysága. Úgy állt előttem, ahogy maga festette, kora gondolkodásának sötétkék, pesszimiztikus egén, ezer színváltozatban sístergő, sűvítő meteor, mely merész ívvel kanyarodott le elem, magával hozva csillagrendszerét, — az ő sajátos szerelmét — vagyis kora világnézetét s végül, mint kedélyét: egy egész raját a kíséretében keringő pufókképű Erotáknak.

Valóságos nagy barokk-színház mennyezetét elfoglaló freskó

az ő megjelenése. Az életére jellemző, titokzatos, sötét háttér, a prózai részleteket teljesen nélkülöző életsor, az ember gyarló mindennapisága nélkül.

Aztán a maga forgási sebességével elragadt csillagrendszere, amelyben névtelen bolygók, fényt szóró hercegi szépségek és Mary contesse-ek suhannak elkápráztatva a szemlélőt, aki ismeri e titokzatos alakról készült rajzait.

Végül a vele lendülő Sátán, vagy ha úgy tetszik Lucifer, ez a luxxal, fénnel és sötétséggel telt tévedéses gondolkodás, amely a 60—70—80-as évek francia filozófiáját jellemzi, s amelyben összehányva kavargat Descartes, Spinoza, Kant, Voltaire, Rousseau, mint árvíz tetején elsodort falu ingósága.

Művei nincsenek körülötte. A sietős modern kritika újra értékelte őket, hivatalos gonddal már szépen beskatulyázta valami alfiókba. Nem volna tanácsos így nyilvánosan belenyulni a naftalinos elskatulyázás üvegszekrényébe, s megbolygatni annak rendjét. Minden korszaknak igaza van: míg el nem múlt. Aztán ugyis jön Idő úr, ez a mindenekfelett becsületes műkereskedő, aki egyuttal archeologus és műtörténész is, majd szét szórja a skatulyákat és új rendet teremt. Idő úr nem fogad el, csak olyan műveket, amelyek királyviz marásu patináját kibírják. Elolvasztja a bronzot is, kegyetlenül lecseppenti azt az aranyréteget, amit a kortársak tetszése valamely műre ráfutott. Csak valami a mű bensőjéből kisugárzó rezgés menti meg a művet Idő úr marása elől, de ez aztán megmenti még a vékonyka selyemszálat is. Hogy Zichy M. melyik alkotása bírja majd ki a patinát, azt csak Idő úr mondhatja meg.

Noha minden munkájából érezünk patináló erőt kisugározni, de föltétlen bizonyossággal csak egyet érezünk, mert nagyon erős a kisugárzása: a műveiből áradó szerelmet.

Még poéta nem igen merészelt úgy beszélni a szerelemről, mint ő, még pedig mindig kötött művészi formák között. Vakmerő lyrikusa volt korának, amit szóra lefordítani még ma se lehetne, amikor pedig a lyrai versek elég merész strand-trikókban henteregnek a nyilvánosság homokján. Most az a kérdés, hova tartozott ő szerelmével?

Idő úr elásta az ő történelmi rétegei alá ugyan sok lyrai formáját az emberiségnek, ahogy azt a rendre előbukkanó „berovátkolt kövek“ és papirusok elárulják. De egyik sem hagyott

olyan negatívot, amibe bele illenek Zichy M. lyrája. Nem találok sem Eros és Psyché klasszikus szép márvány-történetében. Nincs ott sem, ahol a királyi szerelmes „erős volt, mint a zászlótábor“ s menyasszonya „Sáronnak rózsája és gyöngyvirág“. Nem illik Sakuntala történetébe se. Ott sincs helye, ahol a szerelem piros rózsája átváltozott a martirium vérpiros virágává, s a szűzek ablakába liliom került, hogy lássa az Égi jegyes, minden szűzek örök vőlegénye, akiért való minden epedés csak Szeretet lehet. Jaj, itt e régióban hiába is keresem! Nincs, szerencsére nincs ott sem, ahol a homokkőbe vésett kárhozottak ezrei jajveszékelnék a Dómok kapuin, oszlopfőin és csufoncsúf vizokádók öltögetik a templomok párkányairól hosszú nyelvüket a téren nyüzsgő középkori leprások, bélpoklosok, Aussätzigékre. Ezek között lefojtott indulatu alamizsnáskodó királyasszonyok küldözgetik szerelmes izeneteiket undok boszorkány-koldussasszonyok által a legendás hősöknek. Ez a középkor.

Benézhetünk ezek után egy agyonkommentált korszakba is: a Renaissanceba. (Itt Idő úr arra figyelmeztet, hogy ne fogadjam el a múlt század kommentátorainak e kifejezését, hogy renaissance, mert nem ez födi a XIV., XV. század karakterét. Azt mondja, ha a római éra úgy világnézeti, mint művészi szempontból a göröggel egybevetve csak a *kismegismétlők* kora volt, akkor a Renaissance inkább illenek a *nagymegismétlők* korszaka. Mert nézzük csak, azt mondja, ahogy Assisi Szt. Ferenc kitárt karjaival a négy fénysugárral, mint égi hurokkal kifeszítve áll, nem olyan-e, mint az egész égboltot átkaroló Szent Corpus-nak földi, respektívikus vetülete az első képsikon. Kismegismétlése a nagy Szeretetnek. Így irta föl az égre Assisi Szt. Ferenc az utána következő korszak történeti szerepét a renaissance). Évezredek kulturáit ismételték meg három etapon át a renaissance-mesterek, a *nagymegismétlők*. És keletkezett a keresztény éra műtörténetének egy olyan vernisage-a, a legnagyobb u. n. monstre-kiállítás, amelynek kétszázasetendő kiterjedésű falain egymás mellé akasztva kerültek Erosok és Ámorok, szent angyalkák, Keresztelő Jánosok, Sibillák, Szt. Catherinák, Mózes és Zeus, Ádám és Gea, Kronos és Éva, büszke Aphroditék, hiú Vénuszok, töprengő Magdalénák és Medeák . . . Meztelen keresztény martirok és vetélkedő görög atléták. Hej, minő Zichy M.-nak való korszak lett volna ez!

Hiszen azért említettem. Hermelines pápák, biboros biborosok, uszályos királynők, ezüstvértés fejedelmek, vasvértés condottierik, koszorus költők, gazdag rétorok, bőkezű podesták, arany-sipkás dogé-k között az ő lionardói szellemességével, michel-angelói fantáziájával és raffaelli szerelmes szívével és szépségével micsoda nagymegismétlő vált volna belőle! Tán még erősebben beírta volna nevét e korba, mint Ajtós-Dürerünk, vagy Kárpáti-Carpaccio-nk!

Migha minden átmenet nélkül belemarkolok az ő korába jellemző sallangokért, ahol is őt nem nagyon kell keresni, mert Páris dsungeléből is fejjele kilátszott, szomorú sajnálattal kell konstatálnunk, hogy az ő kora, ha a tételes filozófia szempontjából nagyjelentőségű is, művészi szempontból csak a romboló hatása által nyert jelentőséget. Hiszen ha kortársak egymásról tudomást vennének, már neki ott kellett érnie a dekadenseket: Gauguin-t, Monet, Degas-t, stb. Dehát ez is egy külön estére való érdekessége a művészet történetének, hogy különböző korszakok képviselői hogyan kerülnek össze egy-ugyanazon vásári ponyvára, anélkül, hogy tudomást vennének egymásról. Mikor a multszázad 90-es éveiben kimentem Párisba, még a társaságokban friss volt a helye, holott az előbb említett dekadensek pedig már mind kiforrottak voltak. Felteszem, hogy ő mindezekről nem vett tudomást, mert művei nem árulnak el ebből semmit. Ellenben azt a filozófia-korszakot, amely ezt a dekadenciát megelőzte és előkészítette, ő maga is átélte. Különbönbem nem tudott volna az „Ember tragédiájá“-hoz parallel költeményeket rajzolni. Az antichristosnak emelt bálvány körül, a félmeztelen „ész istennője“ oltára körül, ahol rekedten rikácsolták a szabadságot, egyenlőséget, testvériséget, ő is ott szemlélődött. Hej, ez a somogyi, tüzes magyar, hogy rúghatta széjjel azt az osztrák hajból font copf-békót, amivel a sarkantyús csizmáinkat idehaza összebogozták! Ki tudott volna olyan éles hangon „va banque“-ot kiáltani, mint ő, aki a kurucos „eb ura fakón“ edzette ki torkát. Démoni kacajjal szórta a tömeg közé a felséges trón bélézésében talált — lószórt. Az antichristos utolsó ítéletének arkangyalául állt be, ecsetére kinyitlak a börtönök, lehullottak vasláncok, s a haldokló lelkiismeret utolsó hörgésével zajongtak pokoli lármát egyházi és világi fejedelmek fülébe. Vajjon Idő úr hova rejtette ezeket a rajzait és festményeit?

Nem a fantáziája volt nagy, hanem az emlékezőtehetsége. Ez aztán szédületes volt. Mesélték, hogy a rajzain előforduló kosztümök, architekturák, stílusok pusztá szemlélet után, egy louvrei sétán maradtak az emlékezetében, anélkül, hogy helyszínén rajzot készített volna. A cári estékről, dáridókról, vadászatokról pusztá emlékezetből aquarelleket festett, s a résztvevők tömegét arckép-pontossággal festette meg emlékezetből a cári naplóba.

Mennyi jobb sorsra érdemes energiát szórt ez a mi itthon nem foglalkoztatott nagy gyermekünk az idegen — sárba. Miért is nem tudta ezt a határtalan fantáziával felékesített, romboló Démont a mi hazánk foglalkoztatni! Vagy mit mondok?! Nem sanyaritottak volna öbelőle is kétféjű hivatalnokot...? No nem! Mert ez a tróningató gyönyörű hullócsillag, aki szertelen nagy erejében, mint a választóvíz, amihez ért, megmárt és összeégetett, aki Krisztus Urunkat huszárruhába festette a feszületre, aki erotikus műveiben nem kiméli még a gyermeket sem, akihez képest Goethe Mephistója csak német filozófus, ez az alföldi szélvész megtalálta a föld egyetlen akkori Fáraóját, aki milliók felett volt zsarnok, az orosz cárt. Nem jól mondom: ez a két képzelhetetlen ellentét, mint a vasszilánk és mágnes, egymásra leltek. De nehogy valaki ebben megalkuvást, vagy ellentmondást lásson! Disszonáns hangok harmóniája ez. A legtisztább modern muzsika! Úgy látom, az Élet legnagyobb öröme, ha összeállíthat ellentéteket. Ezt produkálja a szín-világban is, mennyire örülhet neki a szellemi világban.

Aki millió meghúnyászkodó és morgolódo rabszolga fölött zsarnok, az önmagának a legnagyobb rabszolgája. Ez a Fáraó-cár, Sándor, görcsösen ragaszkodott ahhoz, akiben sejtette a minden láncot lerázott szabadembert, aki egyébként senkinek, csak önmagának tudott parancsolni. Fáraó cár is szeretett volna szabad lenni. De az ő szabadságuk nem mehett túl a szeparék zárkáján. Itt játszott meg velük a dáridókban aranyláncát tépett szabad embert. S mert lelkük maga se mert kibujni a fejedelmi konvenciók lehúzott sisakjából — *józanon* — csak a pezsgő tüze hevithette fel lelküket annyira, hogy szabadnak érezzék magukat, s csak a mindenből felszabadult művész kezébe kapaszkodva, s az ő szelleméhez simulva tudtak hangosak és emberek lenni. Aranyozott börtönük négy falát Zichy határtalan fantáziája kitágította és benépesítette. Démoni nagy erejével meghurcolta

a zsarnokokat (három cár körül) égen-poklön keresztül. Szelleme varázsló italával becsalta őket a lelkiemóciók azon birodalmába, amelyen kócos költők és művészek uralkodnak.

Itt, a Fáraók udvarában adta ki azt a hatalmas nagy energia-készletét, amelyet csak ilyen pazar környezetben, a trónok Olymposzán fejthetett ki. A szertelenhez és határtalanhoz s így a Végtelenhez, azt hitte, így közelebb van...

Mindezek után, ugy-e, szint kell vallanom, s meg kell, hogy mondjam, az idézett szerelmi-kategóriák közül hova sorolom hát hősünkét? Mert hiszen ezen múlik az ő művészete is.

Szerintem ő is ama nagymegismétlők közé tartozik, aki azonban nem egy kimondott korszakot ismételt. Őbenne megismétlődtek ama nagy művészek, akik a Szerelemben az örök elérhetetlen ideált ismerték föl, azt a nagy erőt, amely a magasságokba vonz, vagy a mélységbe húz. Hisz a végtelennek nincs se föl, se le. Úgy tetszik azonban, mintha ő a határtalan mélységeket kereste volna a Végtelenben is, s a fény mellett szükségkép terülő sötétség titkait kutatta volna. Ám a különbség közte s más nagyok között talán az volt, hogy ő a felismert tényt és igazságot kiábrándulásként ábrázolta, vagy keserűn mosolygott felette, avagy a tudás mephistói kacajával kísérte. Metsző gúnnyal kíséri minden állatias megnyilvánulását az embernek. A leghajmeresztőbb igazsággal odavetett önkivületét, magalealacsonyodását az embernek a legtökéletesebb művészettel, de olyan tárgyilagossággal vetette papírra, ahogy csak a hideg szemlélő képes. Még olyan jeleneteket is, amiktől a színerzékeny lemez is elhomályosult volna, meg mert rajzolni.

S ahogy Petőfi bordalain inkább a szépia látszik s a megvesztegetőn bámulatos rajztudás. S ez a rajz a maga tökéletességével megöli az ábrázolt bachanalia érzéki hatását.

Ha van bennük visszatetszőn kellemetlen, az nem más, mint az a metsző, egyéni gúnykacaj, az a kiábrándító sátáni hang, amely minden ilyen dolgát kíséri. Valami túlamorálon nietzschei-hang. Jól értsük meg azonban a rajzait: ezek nem felhívás a tánkra, hanem a hamis ideált porbarántó gúnyszavak. Kiábrándító lepellerántás a kor hibáiról. Nem Izsaiás hangja, az igaz, hanem a pokolin tárgyilagossá szemlélődő; van ez is, az is, s *úgy lássa*, olyan szemmel ki-ki, *amilyen Ő maga*.

Ez a tétel² aztán, most veszem észre, sajnos, már későn, hogy reám is áll. Ez a Zichy, akit itt ábrázoltam, valószínű, hogy az én Zichym, akit kilenclámpásos készülékem lehvott. Most a m. t. hallgatóságra bízom, hogy elfogadja-e magáénak.

Mikor a főváros a kerepesi temetőben átvette gondozásra siremlékét, amit a Zichy nemzetség emelt, boldogult sógorom, Kriesch Aladár átadásul ezeket mondotta a Képzőművészeti Társulat nevében: „A te démonaid tüzes szárnyuak, fénylők, szemkápráztatók valának. Szédülünk és lélekzetünk eláll, ha szárnyuk legyintése csak érint is, de te reá biztad magad vezévezetésükre, gondtalanul, mint a játszó, csodálkozó gyermek; volt hozzá erőd. S azok vittek téged heted-hét világ ellen, gyémánt hegyeken is túl-túl az operenciákon — el az emberi, isteni és ördögi birodalmának minden tartományába. S te repültél velük, még csak a szemed pillája se rezzent meg, csak éppen mosolyogtál hozzá egy kissé“.

Ime, pár vonással is, megint csak az én Zichymhez hasonló tünemény kerekedett ki egy más toll alól.

Veszprém nem őrzi egyéb emléket, mint talán a piaristák osztálykönyve a kalkulusait annak a kis somogyi fiucskának, aki itt szerzett tollakat gyermek-szárnyaira, amikkel bekalandozta az alsó és felső régiókat. Nincs tehát más, mint az emlékének szentelt e mai nap. Tartsuk meg, — akik itt vagyunk — e fényes tünemény emlékezetét, mint a magyar Genius biztosítékát.

2. Dr. Óvári Ferenc üdvözlése.

(A szövetség 1928 október 10-iki összejevetelén elmondta *dr. Orbán János* igazgató.)

Méltóságos Elnök Úr! Kedves Diákszövetségi Tagok!

Úgy gondolom, hogy valamennyire igazolnom kell magam. Most jelentem meg ugyanis először a veszprémi Piarista Diákszövetség barátságos összejevetelén s máris — mégpedig elsőnek — szólni óhajtok. Igazoljon az a bátorító tudat, hogy piarista a volt piarista diákok közt még az első alkalommal sem lehet jevevény, továbbá az a megtisztelő feladat, hogy dr. Óvári Ferenc elnök urunkat mai névnapja és egyuttal 70. születésnapja alkalmával köszöntsem.

Méltóságos Uram! Nem köt e nemes városhoz születés, nem dicsekedhetem veszprémi diákévekkel, itt eltöltött piarista tanárkodással. Alig vagyok egy-két hónapja a város lakója s máris meg kellett ismernem a 70 év gazdag tartalmát. Ebből a mai ünneplés perceiben visszavetitem Méltóságod nagy szeretetét Isten, az emberek, hazája és városa iránt, érző nagy szíve mellett gondolatokat, terveket termő eszét s a megvalósításban szokatlanul nagy szívósságát. Méltóságod sokat érzett és gondolkodott és ezek alapján sokat alkotott is. Hiszen alig volt eddig a városon belül és kívül olyan ideális mozgalom, amelynek lelkes részese ne lett volna.

Van azonban a 70 év tartalmában olyan érték, amelynek megmutatása a piarista igazgató részéről ezen a helyen, volt piarista diákok között, különösen helyénvaló. Ez Méltóságod nagy ragaszkodása a veszprémi piarista iskolához. A boldog diákkor emlékével szereti az öreg gimnáziumot és ennek ifjúságát. Értesítőink évről-évre beszámolnak arról, hogy mit tett dr. Óvári Ferenc ifjúságunk ambíciójának fokozására, a tehetségek és szegények felfedezésére és istápolására.

Amikor a szegénydiákokról van szó, föllevenedik előttem egy éveleji kép. Méltóságod félénktekintetű, vánnyadtarcú, árva-gyerekekkel megjelent az iskolánkban, majd a gondosnál gondosabb apa módjára állandóan érdeklődött utánuk. Nekem ezzel kapcsolatban az a gondolatom volt, hogy dr. Óvári Ferenc jó piarista tanítvány, akit áthatottak néhai jó piarista tanárainak a kegyesrend alapítójának életéből vett tanításai. A nemes spanyol ugyanis Pater parvulorum-má, a szegények atyjává lett; Calazanti sz. József ezt a szózatot kapta: „Tibi derelictus est pauper“ — rád vár a szegény, „orphano tu eris adiutor“ — az árvának te lész a gyámolítója.

Az öreg iskolához való nagy ragaszkodás, ifjúságunk iránt tanúsított eme nagy szeretet miatt érzem, hogy amikor a gimnázium vezetését átvettem, örökségül kaptam az intézet háláját Méltóságod iránt. Ezt az örökséget őrzöm s a hálát örömmel fejezem ki a jelen alkalommal is. Kérem egyuttal, legyen továbbra is iskolánk jó embere, legyen hathatós támogatónk legközelebbi célunk elérésében; iskolánk diákjaink számára immár szüknek bizonyult. Legyen segítségünkre Méltóságod a megnagyobbitásban.

Ezen a plaketten, amelyet átnyujtok, a piarista iskola képe van ezzel a felírással: „Szeretett elnökének 70 éves születésnapjára — a veszprémi Piarista Diákszövetség“. Méltóságos Uram! Ahányszor tekintete a kis emléken megakad, értékes asszociációi lesznek. Felidéződnek a boldog diákevek, a jó piarista tanárok, a nagy mult, a jelen csonkasága s a jó harcban eltöltött 70 év boldog tudata.

A 70 éven túl kívánunk Méltóságodnak még sok boldog esztendőt.

3. A magyar hét jelentősége.

(Elmondotta az 1928. nov. 7-iki összejövetelen *Velty Miklós* földbirtokos.)

Mélyen tisztelt Tagtárs Urak!

A szövetségi vacsorákon sok szép és nagyhatású beszédet volt alkalmunk élvezni, amelyek az ünneplő vagy hazafias és a vallásos léleknek gyönyörű megnyilvánulásai voltak, azonban nem emlékszem olyan felszólalásra, amely az élet hétköznapi részével: az anyagiakkal vagy mondhatnám gazdasági részével foglalkozott volna. Pedig ezek a kérdések nemkevésbé fontosak, mert anyagi jólét képezi a szellemi élet virágainak televényét és a vallás, hazafiság, erkölcs és a család-fogalmak épületeinek alapjait ugyancsak az anyagi jólét talajára lehet szilárdan elhelyezni. Tehát, ha mi akár országos, akár társadalmi bajaink kínai falát akarjuk ostromolni, akkor az eszmei régiók helyett egy gyakorlatiasabb, egy közelebb elérhető utírány látszik célirányosabbnak, amely nem más, mint a közgazdasági kérdések boncolgatása által az anyagi jólét fokozása, illetve annak kimunkálása. Ha ezt sikerülne biztosítanunk, akkor ma még igen nehezen megoldhatónak látszó problémák — egy jólétben élő országban és nyugodt kiegyensúlyozott lelkű társadalomban — jelentékteleneknek látszanának.

A most folyamatban lévő magyar hét az, ami bennem ezen gondolatokat támasztja. Mi a magyar hét? Ha feltületesen nézzük, az ipar- és kereskedelemnek a reklám ezer fogásával alátámasztott üzleti manőverét mutatja. Ellenben ha elmélyedve szemléljük, úgy azt látjuk, hogy itt nagy nemzetmentő munka kezdetén vagyunk, amelyben részt venni minden magyarnak hazafias, de önmagával szembeni kötelessége is. Egy

modern honfoglalás készül itt és ezen modern honfoglaló se-
regbe való belépésre szól a lármás toborzó.

Ha a közgazdasági életet vizsgáljuk, azt látjuk, hogy ott a dolgok bizonyos törvényszerűséget követnek. Minden oknak okozata van és a kérdések szorosan egymásba kapcsolódnak — szóval a közgazdasági élet egy körforgalom, egy circulus vitiosus. Ha rosszul megy a gazdának, rosszul megy a kereskedőnek is akitől vásárol. Mivel ezt meg az ipar látja el áruval, rosszul megy az iparnak. Ha ekként rosszul megy az összes termelő-
osztályoknak, akkor ezeknek kevés a teherviselő képességük és kicsinyek a tisztviselői fizetések. Ez most nálunk a helyzet és ezért hangos ma panaszoktól a magyar élet. De ezek csak tünetek, illetve okozatok. Az okot külkereskedelmi mérlegünkben találjuk meg. Ma, Magyarország közel 400 millió pengővel többet fizet ki külföldre, mint amennyit onnan bevesz. Ennyivel leszünk évente szegényebbek! És miként az emberi testben ha egy kinyitott ér bekötése nem sikerül, elvérzik a test, épúgy bele fog pusztulni a maradék magyarság is ebbe, ha tétlenül nézi sorsát! A gazdasági helyzet évről-évre fokozódó leromlása mutatja, hogy még nélkülözéssel és lemondással sem tudunk annyi vért pótolni, amennyi a nagy zsilipen elfolyik a nemzet testéből. Ha alapul veszem azt, hogy az áruk értékének általában felét képezi a nyersanyag és haszon, másik felét a munkabér, úgy azt látom, hogy a 400 milliós kifizetési többletnek fele, azaz 200 millió, kereken százezer magyarnak nyujtana évi 2000 pengős keresetet! Ha ez a 400 millió pengő itt bent kerülne elköltésre, mennyire felfrissítené a vérszegény magyar testet. Mennyivel több munkást, tisztviselőt és szakembert tudna a magyar termelés elhelyezni ennyi értékű áru előállításánál, mennyivel fokozná ezek teherbíró képességének növekedése az általános életnivót, mennyi ifju elhelyezkedése, nősiülése, a nemzet szaporodása függ össze ezen kérdéssel és mennyivel nagyobb súllyal esne latba a külföld előtt egy gazdag erős magyar népnek Trianon elleni panasza, mint a mai vérszegény, pusztuló, súlytalan ország-é!

Mondhatnók azt is, hogy ha látjuk a baj okát, hát intézkedjünk az irányban, hogy külföldi áru ide be ne jöhessen. Igen ám — de mi nemcsak vevők, hanem eladók is vagyunk és azok a nemzetek, amelyek tőlünk vesznek, nekünk eladni

is akarnak és a kereskedelmi szerződések kötésekor áruik behozatali lehetőségét a viszonyosság alapján biztosítják. Egyedül a magyar társadalom az, amely itt a kérdést megoldhatja, mert módja van — de kötelessége is — gondoskodni arról, hogy ha már ki nem tiltható fenti okokból a külföldi áru, ittléte dacára is az a magyar áru fogyjon, amelyik nekünk vért, jólétet sőt életet jelent.

Itt értem el oda, hogy rá tudok mutatni a magyar hét igazi, jelentőségteljes céljára. A cél voltaképpen kettős irányu: egyrészt bele akarja oltani, belevácsolni a magyar közönségbe az öntudatot, hogy mit tesz amikor magyar árut vásárol, másrészt termelvényeinek, gyártmányainak bemutatásával fel akar világosítani, hogy miből és mily kiállításban kapható már kifogástalan magyar áru. Meg akarja győzni a közönséget arról, hogy a nagyfontosságú cél szolgáltatásban még áldozatot sem kér, mert a bemutatott áruk elérik, sőt egyesek felül is mulják a külföldit, vagy feltétlenül olcsóbbak mint azok. .

A mozgalom nem új. Emlékezzünk a háboru előtti idők „tulipán“ mozgalmára. Elnök urunk Őméltóságának gomblyukában levő tulipánjelvény mutatja, hogy a nemes eszmének már évtizedes érdemdus harcosai vannak. A tulipánmozgalom megfeneklett az akkori magyar társadalom közönyén, de ebből ne merítsünk példát, mert akkor Nagymagyarország volt, amelynek kitünő gazdasági egysége és a monarchia biztos piaca akkora erőt képviselt, hogy még a tékozlást is kibirtuk. De ma vérző csonk vagyunk, amelynek fentmaradását egyedül az öntudatos szívós kitartás és kötelelességteljesítés biztosíthatja.

A külföld évről-évre megtartja a maga „hetét“ és ha a hatalmas Anglia, Olaszország stb. szükségét érzi ennek, közhely volna arról beszélni, hogy mennyivel nagyobb fontossága van ennek a mi szempontunkból. Korunk irányzata az államok életében a teljes autarkiaira való törekvés, ami a világfelfordulás tanulságai után teljesen érthető. Ez is egy nagy mementó nekünk — agrárországoknak.

A magyar társadalom, ha most sem ébred kötelessége tudatára, úgy sorsunkat el nem kerülhetjük. Összeomlunk, elpusztulunk a közöny miatt, pedig nemcsak a menekülés, de a jólét alapja is kezünkben van — ha összefogunk. Hogy a nagy elhatározások és az öntudatos kitartás mit eredményezhetnek, arra szabadjon a következő példát elmondanom.

Amikor a drágán termelő angol mezőgazdaság vámvédelmét az olcsóbb kenyeret óhajtó közvélemény nyomására felfüggesztették, az angol birtokososztály elvesztette jövödelmét és ezen keresztül vagyonának nagyobb részét. A szántóföld többé nem birta a drága művelést és annak cca 60⁰/₀-a legelővé alakult, melyen a legprimitivebb és legolcsóbb állattartást, a juhászatot honosították meg. Ezen berendezkedés néhány évig adott még kenyeret — ha feketét is — mindaddig, amig az évről-évre felgyülemelő nagy gyapjutömegek a gyapju árát is teljesen le nem szorították. Ekkor teljesen összeroppant az angol földbirtokososztály, de velerántott sok más foglalkozásbelit is, mert jövödelme éveken át hiányzott a pénzforgalomból. A nagy gyapjutömegek feldolgozására alakult posztóipar előítélettel küzdve nem tudott felfejlődni és nagy gazdasági pangás állott be. A nyomasztó helyzet orvoslására, — amely hasonló lehetett a mi mostani állapotunkhoz — összefogott az angol társadalom és nagy elhatározással kimondotta, hogy társadalmi bojkott alá vesz mindenkit, aki nem angol szövetből készült ruhában jár, örömmel üdvözölte a törvényt is, amely hivatalos uton is üldözötte, aki ezt nem tette és a juhust nemzeti eledellé deklarálván, sikerült a juhtartás rentabilitását biztosítani. A nemzeti jövödelem fokozódott és egészségés pénzforgalom támadt, amely végül oda vezetett, hogy az angol posztó ma világeikk és fogalom. Ezen nemes példát adó idők maradványa Angliában az a ma is élő szokás, hogy előkelő birtokos házaknál, ünnepi ebéden az egybensült ürühust, a házigazda vadászkésével sajátkezüleg szeleteli fel vendégei számára.

Nagyon örülnék, mélyen tisztelt Tagtárs urak, ha sikerült volna Önökben is a magyar hét célját előmozdító elhatározást kiváltanom. Nézetem szerint itt a legtöbbet a kereskedelem tehetné, de a kereskedelem a közönség igényeivel védekezik. Hassunk oda, hogy ez a kifogás se állhasson meg és akkor a magyar kereskedelemnek is mód adatik arra, hogy oly irigylésreméltóan viselkedhessék, mint a német, ahol elhatározták, hogy a kimondottan külföldi árut kívánó vevőtől kiszolgálás közben megkérdik, hogy: „Sie sind ein Deutscher?“ Pénzünkkel bánjunk öntudatosan, azért azt adjanak, amit mi akarunk. Tehát akármit veszünk, adjuk fel a kérdést, hogy magyarban van-e, nézzük meg s csak azután vegyünk. És ha van magyar-

ban jó, de a kereskedő nem azt adta volna először, úgy kérdezzük meg mi is tőle, hogy: „magyar ön?” A magyar keztyű még nem angol, de olcsóbb és két magyar keztyű tovább tart, mint egy duplaáru angol, tehát inkább veszek kétszer új magyart és áldozatot sem hoztam, hanem jól jártam. A magyar sajtok kényesebb ízlést kielégítenek mint a külföldiek, mégis utóbbiakkal kedveskedik sok házigazda vendégeinek. Tájékozatlanság az ilyen, mert nem ismeri a magyar gyártmányokat. Ezek kiküszöbölésére most a magyar hét kiállításainak megtekintése a legjobb alkalom.

Határozzuk el magunkban szilárdan — nem győzőm eléggé hangsúlyozni, mert életről vagy pusztulásunkról van szó, hogy szilárdan —, hogy magyar ember csak magyar árut vesz! Ne adjunk egy izletes magyar almát tíz savanyú narancsért, magyar szőlőt spanyolért, banánért; halért, vadért nem kell a szomszédba mennünk, tokajinknál nem jobb a madeira és nem ér dupla árat a francia és magyar pezsgő árnyalati különbsége, annál is inkább, mert ezek ellenértéke magyar vért jelent és magyar föld termette azokat.

Ez lesz az igazi frázismentes irredenta és ennek az irredentának minél nagyobb sikerére ürítem poharamat.

III.

Szövetségünk és az ifjúság.

Alapszabályaink egyik célunknak jelölik meg a piarista középiskolába járó és onnan főiskolára került tanulóifjúság erkölcsi és anyagi támogatását.

Ezt szövetségünk nemcsak kötelességből teljesítette, hanem érző szívvel szemlélte mindenkor azt a nehéz tusakodást, amelyet ifjúságunk egy részének már a középiskolákban, de még inkább felsőbb tanulmányai alatt gondok és nélkülözések között kell a megélhetésért folytatnia.

A kellő táplálkozás és egészséges lakás hiánya, a tanulásnak csak nagy áldozatok és kenyérkereső munka mellett való végzése nemcsak testi erejére és egészségére, hanem sokszor lelki egészségére is sorvasztólag hat, kísértéseknek teszi ki, elveszi életkedvét, felborítja lelki egyensúlyát s könnyen

kiöli lelkéből a nemzeti és erkölcsi eszményeket s az örök nagy eszmék szolgálatához szükséges lelkierőt.

Erkölcsi támogatást oly irányban fejtettünk ki, hogy középiskolai és felsőiskolás ifjúságunkat ingyenellátáshoz, kedvezményekhez, internátusokba való bejutáshoz igyekeztünk hozzásegíteni. Itt külön ki kell emelnünk Elnökünk jóságát, aki bármikor rendelkezésére állott ifjainknak, ha azok a Diákszövetség nevében fordultak hozzá s tekintélyes összeköttetéseit felhasználva, levélbeli ajánlással és szóbeli közbenjárással egyaránt sok szívessegét tett érdekükben.

1. *Gimnáziumba járó* tanulóink sokféle segítségben részesülnek. A Megyéspüspök úr Öméltósága, a Székeskáptalan tagjai mintegy 30 tanulót látnak el élelmezéssel, 6 tanuló a Davidikumban részesül ingyenes ellátásban, a piarista rendház, ferencrendi zárda, Gyermekmenhely és egyesek is tartanak diákokat. Boldogult dr. Rada István prel. kanonok úr, a diákmenza alapítója hagyatékának egy része szintén a menzának jutott. Diákszövetségünk a hagyatéki tárgyalás alkalmával közbenjárt a menza nagyobbarányu részesedése érdekében. Ez akkor sikerre nem vezetett s így a hagyaték $\frac{1}{3}$ -a jutott a menzának, amiből így is 6 tanuló részesülhet ingyenes ellátásban.

Külön meg kell emlékeznünk arról, hogy hadiárvaínek ügyét elnökünk mindig a legnagyobb szeretettel karolja fel, segélyhez, ellátáshoz, ruhához juttatja őket. A hadiárva-tanulók ügyeikben *Stoll Ferenc* tagtársunkban is szíves pártfogóra találnek.

Pénzben gimnazisták számára szövetségünk a következő összeget fizette ki:

menzasegély címén	320 P
szállásdíj, tandíjsegélyek címén	80 P
jutalmak, pályadíjak „	105 P

Nem hagyhatjuk említés nélkül egy tagtársunk kedves és nemes cselekedetét, aki december hóban egy csomag fehérneműt küldött főtítkárunk címére. Levelében a következőket írja: . . . „A mellékelt pár drb. alsóruha véleményem szerint nem annyira rossz, hogy ne lehetne használni. Én már rég kinőttem azokat s a szekrényemben tartottam. Nagyon szépen kérlek, légy szíves olyan jóra való, árva diákokkáknak, akik nem veszik ezt rossz néven tőlem s akiken ezzel egy nagyon, nagyon kicsit is segíteni lehet, szétosztani a karácsonyi vakáció előtt.“

2. *Főiskolákra és egyetemre* járó ifjainkkal szemben az erkölcsi támogatást részben úgy kívántuk szolgálni, hogy egy-egy professzor-tagtársunkat kértük meg, hogy vegyék szerető gondjaikba őket. Főiskolás ifjúságunk ily irányú szervezettségét ezután fogjuk jobban kiépíteni s vele együtt szövetségi megszervezésüket is, mint múlt évi értesítőnkben ezt már érintettük.

Jóakaróink sorából külön ki kell emelnünk *dr. Birkás Géza* pécsi egyetemi tanár tagtársunkat, ki ifjainkat állandóan pártfogolja, segélyekhez, kedvezményekhez juttatja és mindenben segítségükre van.

Mindazon gond és féltő aggodás eloszlatására, mellyel a szülők és nevelők középiskolát végzett diákjainkat főiskolai tanulmányaikra engedik, a leghatalmasabb eszköz és legbiztosabb megoldás lenne, ha mielőbb megvalósulhatna a tervbevetett piarista *főiskolai diákinternátus*. A budapesti Piarista Diákszövetség állandóan ébren tartja ezt a gondolatot, sőt közgyűlésein tagjai között s a legszélesebb körökben is hathatós propagandát folytat ennek érdekében. Mély hálával és köszönettel tartozunk mi ezirányu fáradságaikért, hiszen ez az internátus nem is a budapesti, hanem a vidéki ifjúság érdekeit fogja szolgálni, de az is bizonyos, hogy a budapesti szövetség hatalmas táborával és nagytekintélyű tagjaival többet tehet a nemes eszme, az ő gyönyörű tervük megvalósításáért, mint a vidéki szervezetek. De ha a 10 rendi gimnázium ifjúsága és érdekeltsége felkarolja e gondolatot, testet is fog ölteni rövidesen az eszme. Évenként a tanulóink beirási díjából is részesül ez az alap s a kegyestanítórend főnökének intézkedése szerint minden gimnázium rendez évenként ünnepélyt az internátus javára.

Szövetségünk szerény tehetsége szerint itt-ott pénzsegéllyel is támogatta érettségizett tanulóinkat. Mivel különösen sok kiadással jár a főiskolákra való első beiratkozás, erre a célra állandó segílyt vettünk tervbe, melyben évenként egy-egy kiváló érettségizett veszprémi diák részesülne. A jutalomdíj alapítólevelét *dr. Horváth Béla* ügyészünk volt szives elkészíteni s ezt az 1928. november 7-iki választmányi ülés el is fogadta. Az alapítvány összege 2000 P egyévi kamata. Ezt a jutalomdíjat már az elmúlt esztendőben is kiadtuk. Tizenegy folyamodvány érkezett be rá és minden folyamodó érdemes volt a jutalmazásra. Hiszen csak az elmúlt iskolai évben mintegy 50 tanuló

érettségizett s a legjobb diákjaink teljesen szegények voltak, akik a maguk anyagi erejükből tovább alig juthattak. A segély kiadásának kérdését ez esetben úgy oldottuk meg, hogy támogatásért fordultunk ifjúságunk jóakaróihoz. Őszinte meghatódással számolhatunk be arról, hogy mindenütt a legnagyobb szeretettel és megértéssel találkoztunk s bőkezű adományokkal járultak hozzá ifjaink segítéséhez.

Adományokat adtak e célra :

Dr. Rott Nándor megyéspüspök 25 P.

Kránitz Kálmán nagyprépost, Kauzli Dezső prelátnok-kanonok,
dr. Óvári Ferenc, Veszprémi Takarékpénztár 100—100 P.

Dr. Radványi Viktor, Strausz Antal 50—50 P.

Dr. Szeiberling Rezső, dr. Szász Ferenc, dr. Puszkás István
20—20 P.

Pósa Endre, Bodor Ferenc, dr. Nagy Péter, Velty Miklós,
dr. Moldoványi Jenő 10—10 P.

Dr. Komjáthy László, Kocsuba Emil, dr. Horváth Béla, dr.

• Cseresnyés József, Suly László, Bokrossy Ferenc 5—5 P.

E gyűjtéshez hozzászámítva a Diákszövetség 100 P-jét,
765 P-t osztottunk ki úgy, hogy mind a 11 folyamodónak tud-
tunk segélyt juttatni.

Ezt a segélyezést figyelmére méltatta a nm. Vallás- és
Közoktatásügyi Miniszter Úr is, aki a Hivatalos Közlöny 1928.
dec. 1-i, 24. számában s külön is 77.146/1928. IV. ü. o. sz.
leiratával köszönetet mondott az adakozóknak „a szegénysorsú
egyetemi és főiskolai hallgatók segélyezésére juttatott nemes
intenciók által sugallt adományaikért“.

A jólelkű adakozók legyenek meggyőződve róla, hogy ado-
mányaik a legjobb helyekre jutottak s amint az élőszóbeli és
levél útján érkezett köszönetek mutatják, egy-két ifjúnak csak
ez a segítség tette lehetővé a beiratkozást. Egyik levélből idéz-
zük e sorokat : „Hálás szívvel mondok köszönetet azért a segé-
lyért, melyben a veszprémi Piarista Diákszövetség útján részes-
sültem. A jó Isten segítő kezét látom e dologban, mert ez a
segély a lehető legjobb pillanatban érkezett. Már-már azon a
ponton voltam ugyanis, hogy nem tudok beiratkozni az egye-
temre, mikor e segély megérkezett. A beiratási díj, a lakbér
és kosztpénz oly tetemes összegeket tesznek ki, hogy ezt párt-
fogóim jószágos gondoskodása nélkül bizony nem tudtam volna

előteremteni. Őszintén megvallom, hogy a Tek. Diákszövetség bizony nagyon válságos és szorult helyzetből segített ki. Azonban hála az Úr Isten és a nemeslelkű emberek jóságának, most már minden rendben lesz“.

Ez éveleji beiratkozási segélyen kívül szövetségünk időről-időre eddig a következő pénzbeli segítségeket utalta ki:

Egy egyetemi hallgatónak félévig havonként 40 P, összesen 240 P.

Egyszeri segélyek egyetemi és főiskolai hallgatóknak (80 + 40 + 40 + 20 P) összesen 180 P.

Külön ki kell emelnünk *Georgi Sándor* ny. szföv. igazgató, tagtársunk jótékonyágát, aki a tavaly felajánlott havonkénti adományát állandóan megküldi, melyet mi egy tanárjelöltnek juttatunk.

Szövetségünk a maga csekély anyagi erejével, évi 800—1000 P-ös költségvetésével kevés segítséget tud nyújtani.

Ha tehát oly módon tudnának tagtársaink ifjaink segítségére lenni, hogy munkához (házi tanítói, irodai munkákban való segítség stb.) juttathatnák őket, kérjük azt velünk közölni s mi a legérdemesebb s legalkalmasabb ifjakat fogjuk e célra kijelölni. Szabad legyen névszerint is felhivnunk k. tagtársaink figyelmét *Mátis Kálmán* fiatal művész-növendékünkre (Kecske-mét, Művésztelep), aki cimlapunkat is rajzolta s aki igazán művészhez „méltó“ nehéz sorsban él, hogy tervezetek, rajzok, oklevelek stb. készíttetésénél gondoljanak őrá.

Hogy szövetségünk segélyezéseit nagyobb mértékben folytathassa, megismételjük a mult évi almanachunkban közölt két kérésünket: 1. *Gyűjtsünk minél több tagot*, mert ezek évi tagdíja állandó bevételi forrást jelent. 2. Akinek módjában áll a *tagdíjon felül* valamit adni, azt mi arra legérdemesebb ifjaink kezeihez juttatjuk s így minden segítségül küldött fillérrel kenyerhez és jövőhöz juttatjuk küzködő testvéreinket.

Szövetségünk mély hálájának kifejezésével közöljük itt azokat az összegeket, melyeket tagjaink tagdíjaikon felül küldtek :*)

*) Amennyiben valaki az itt közölt többletet nem segély címén, hanem következő évi tagdíjra küldte volna be, utólag beszámítjuk, ha ezt velünk közli.

100 P Hannig István, Keller János (alapsz. 7. §-a értelmében tagdíjkötelezettségük nincs); 80 P Georgi Sándor; 50 P dr. Rott Nándor (alapítótagdíjon felül); 40 P Bánvárt Sándor; 30 P Szlabey Dezső; 20 P dr. Mihályfi Ákos, Nagy Sándor; 15 P Benczik Ferenc, Biczi Károly, Boros Antal, Erhardt Gyula, dr. Kiss Albin, Galambos Károly, Nay Zoltán, dr. Pogány Jenő, Szabady János, Tory Gergely, Toscano Béla; 13 P dr. Fojt Jenő; 11 P Garay Dezső; 10 P Bokrossy Jenő, Damaszkovszky Mihály (+ 5 P hősök emlékére), Havas József, Laczkó Dezső, Simon Zsigmond, Schill Ferenc, Sebestyén László, dr. Vincze Gyula; 7 P dr. Kenessey Aladár, Kárász Sándor, Kelemen Imre (hősök emlékművére); 6 P dr. Lówy Ede, Sonnevend Gyula, Velty István; 5 P Böczi Gábor, Fekete Gyula, dr. Horváth Béla, dr. Igaz Béla (hősök emlékművére), dr. Kováts Béla, Laurum Vilmos, Pernesz Károly, Raák Gyula (hősök emlékkönyvére), Sümeghy Dezső (hősök emlékművére), dr. Szommer Imre, Varga József, Velty Miklós, Weber Ferenc; 4 P Finke József, Kőszegi Ferenc, Sente Gyula, dr. Sziklay János, Velty Ferenc, Velledits Lajos; 3 P Beiwel István, Forintos Károly, Hável László, Lengyel Imre, Pillitz Ármin, dr. Pillitz Pál, Rosos József, Sági Gyula; 2 P Fejér Adorján, Kóbor István (hősök emlékművére), Kreiner Sándor, dr. Pogány Imre, dr. Polgár Ignác, Stirling János, Szabó Tihamér, Világhy Károly, Tompa Miklós; 1 P Györe Jenő, Mórocz Dénes, Szále János.

IV.

Hőseink emléke.

Szövetségünk megalakulása óta egyik legelső kötelességének tartotta hősi halált halt volt tanulótársaink méltó emlékének felállítását. Most még egyszer közöljük azok névsorát, akiknek hősi haláláról értesülést szereztünk s kérjük k. tagjainkat, ha még másokat is tudnak, *mielőbb* közöljék velünk, hogy az emlék felállítása már tovább halasztást ne szenvedjen.

Antal László, Ágoston Antal, Árvay László, Bokrossy Viktor, Bernáth Géza, Csajághy Bertalan, dr. Cseh Alajos, Cseresnyés László, Dusbaba Béla, gr. Esterházy Pál, dr. Ferenczi György, dr. Gutai Géza, Grimplini Adolf, Günther Endre, Győrötskey György, Győrötskey Ferenc, Havas Endre, Hets Pál,

Heidler László, Henel Elek, Hollósy László, Ivanich Pál, Kobera Károly, Keller Mihály, Kiss Ferenc, Kovách Zénó, Kriszt Károly, Körmendy Jenő, Keresztes Ferenc, Kovács József, Látos Ferenc, Lenner Károly, Leitner János, Ludvig Kálmán(?), Mayer Lajos, Mátrai Jenő, Münczer Antal, Nánay Ferenc, Nagy Ferenc, Pápé Lajos, Pintér Dénes, Pintér Lajos, Preya Rezső, Rada István, Rendler István, Révész Arthur, Rhédey Károly, Róthauser István, Ruznyák Béla, Rhé Lóránt, Schädli Géza, Simor János, Steinecker Kálmán, Schönwiesner János, Szabady Miklós, Szeitl (Szekeres) Sándor, Sztelek Ferenc, Szűcs Gyula, Trótsits Mátyás (és József?), Udvardy Dániel, Varga Károly, Váradi Jenő, Vincze Gyula, Wohlmutth Dezső.

Hőseink emlékének megörökítését célozná a tervbevett *emlékkönyv*, mely a volt veszprémi diákok harcait, küzdelmeit, a hősi halottak rövid élettörténetét és halálát tartalmazná. E könyvecske nagyban hozzájárulna e dicsőséges évek lelkületének ébrentartásához s az ifjúságban is előmozdíthatná a hősök iránti tiszteletet, a hősiesség, vitézség és önfeláldozó hazaszeretet eszméinek kifejlődését. A harcok leírását a harcterek szerint foglalnánk össze s az orosz és olasz fogságról is megemlékeznénk egy-egy fejezetben. Kérjük tehát a világháboruban résztvett k. tagtársainkat, hogy egy-egy kész fejezet megírását vállalják el s azt jelentsék be nálunk.

V.

A veszprémi gimnázium.

A kegyes-tanítórendet, vagy piaristákat *Calasanzi szent József* (élt 1556—1648-ig) alapította. A magyar piaristák iskoláinak sorsáról mult évi értesítőnkben számoltunk be. Egyéb-ként a rend alapítójának életét, a kegyestanítórend hazai és külföldi működését, a jeles magyar piaristák s a piaristák neves tanítványainak névsorát megtalálhatjuk „*A Piarista Diák Kis Kalauza*“ c. könyvecskében, mely szövetségünknel is kapható (50 f.).

Az 1928. évi rendi káptalan a magyar kegyes-tanítórend főnökévé *dr. Sebes Ferencet* választotta meg.

A veszprémi gimnáziumot gróf Volkra Ottó megyéspüspök alapította 1711-ben.

Az intézet tanári kara jelenleg a következő (név után a születési év és hely):

Nyugalomban: *Laczkó Dezső* 1860. Trencsén; c. tanker. főigazgató, a Veszprémmegyei Múzeum igazgatója.

Zsigmond János 1865. Szekszárd.

Működő tanárok:

Dr. Orbán János igazgató 1887. Lébény.

Babos Dezső 1884. Veszprém.

Hogyor József 1878. Szegvár (Zala m.).

Mihálcsik Géza 1894. Tóváros.

Nyári István 1887. Nagycenk.

Pintér Ferenc 1878. Rábafüzes (Vas m.).

Dr. Rédl Rezső 1895. Nagygyón-pusztá (Veszprém m.).

Révész László 1883. Kőrösladány.

Richter Pál 1898. Nadasér (Nyitra m.).

Suller János 1873. Jánosháza (Vas m.).

Szakáll Gyula 1880. Nagykölked (Vas m.).

Dr. Szűcs Imre 1897. Veszprém.

Varanics József 1895. Tóváros.

Világi tanárok:

Pettkó Zsigmond rajztanár 1881. Veszprém.

Tusnay Kálmán testnev. tanár 1882. Léva.

A még élő, volt veszprémi tanárok az 1928/29. tanévben a következő helyeken tartózkodnak:

Budapesten: dr. Hénap Tamás tb. és érd. rendfőnök, Wagner Antal ny. egyetemes rendi kormánysegéd, Simonides István a Piarista Múzeum gondozója, Kőrösi Albin c. igazgató, egyetemi lektor, dr. Perényi József, dr. Friedreich Endre, Kövesi Lajos, Wagner Lajos, dr. Pusch Ödön, dr. Ferenczi Zoltán, Polcsik Lénárd.

Debrecenben: Rózsa István, Horváth Sándor, Vittkó József, dr. Baltavári Jenő, Agárdi László, dr. Gyurác Ferenc, Kmety György.

Kecskeméten: Boros Antal, Belyis Antal, Vincze László.

Magyaróvárott: Keller János ny. igazgató és tb. rendi kormánysegéd, Benczik Ferenc.

Nagykanizsán: Eberhardt Béla igazgató-házfőnök, c. főigazgató, Madarász Pál, Kemény János, dr. Erdélyi József, Sótonyi István.

Sátoraljaujhelyen: Nyilassy Károly érd. házfőnök és igazgató, Kontraszty Dezső, Vidakovich Dániel, Neuberger József, ifj. Lukács József. — *Szegeden*: Fekete Ipoly, Barborik István. — *Tatán*: Fábián Imre, Schmidt Mihály. — *Vácott*: Preszeller Ferenc.

A megszállt területeken: *Privigyén*: Szegess János házfőnök, Szigeti János. — *Pozsonyszentgyörgyön*: Kalcsok Leó, Holczinger Imre. — *Temesvárott*: Csukovits Sándor, Czimmermann János, Sütöry István igazgató, Brach József ny. igazgató, Dutschák (Dobó) András.

Mint egy alkalommal közöltük már k. tagjainkkal, a veszprémi gimnáziumra, volt kedves tanárainkra s az iskolai életre vonatkozó emlékeket, kedves történeteket, eseményeket is közzé akarjuk tenni. Eddig dr. *Sziklay János* író tagtársunktól kaptunk erre vonatkozó ígéretet és *Erdélyi Gyula* egyet. főlevéltáros urtól már feldolgozott anyagot. Kérünk minél több adatot, leírást, történetet.

* * *

A f. iskolai évben szövetségünk a következő pályatételeket tűzte ki a gimnáziumi ifjúság számára: 1. A magyar irredenta költészet ismertetése. 2. Miért szükséges a békerevizió? 3. A magyar hét jelentősége. 4. A Balaton természeti szépségei. 5. Magyar feltalálók és találmányok. 6. Elbeszélés, költemény Veszprém város multjáról, vagy egy veszprémi részletet ábrázoló kép vagy festmény (Veszprém várostól kitűzve).

A mult évben kitűzött tételekre beérkezett pályamunkákat a következőkép jutalmaztuk:

1. *A piaristák kultur munkája Veszprémben*. Nagy József VIII. o. np. 10 P-t, Roszkovetz Ákos VIII. o. t. könyvjutalmat kapott. — 2. *Kossuth jelentősége a nemzet történetében*. Nagy József VIII. o. np. 10 P-t, Horváth Ambrus VI. o. t. könyvjutalmat kapott. — 3. *Az elektromosság szerepe a mai ember életében*. Nikodém József VIII. o. t. 10 P-t, Bucsy Iván VIII. o. t. könyvjutalmat kapott. — 4. *A veszprémi tárgy elbeszélésre* 6 pályázat érkezett be. 5—5 P jutalmat kaptak: Sebestyén Géza VI. o. t., Miczek István VIII. o. t. és Nikodém József VIII. o. t.; könyvjutalmakat kaptak: Prém József VIII. o. t., Bilustyák István IV. o. t. és Bucsy Iván VIII. o. tanulók.

Itt említjük meg, hogy *Kárász Sándor* tagtársunk (Budapest) 5 P jutalmat küldött bold. osztálytársa, Szomaházy István emlékére, melyet Pulay Kálmán VIII. o. t. nyert el.

A szövetség tagjainak névsora.

(Lezárva 1929. március 15-én.)

Védnök:

Dr. Sebes Ferenc

a magyar kegyes-tanítórend főnöke, az országgyűlés felsőházának tagja.

Tiszteletbeli tagok:

Dr. Rott Nándor veszprémi megyéspüspök

Dr. Cholnoky Jenő egyetemi ny. r. tanár

Dr. Mihályfi Ákos villersi apát, egyetemi ny. r. tanár

Nagy Lajos ny. igazgató-tanító.

Tisztikar:

Elnök: Dr. Óvári Ferenc (Tel. 30.) Titkár: Dr. Tekerés Lajos

Alelnök: Dr. Komjáthy László Pénztáros: Geiger Rezső

Ügyv. alelnök: Dr. Tóth Béla Ellenőr: Jeszenszky Antal

Főtitkár: Dr. Szűcs Imre (Tel. 137.) Ügyészek: Dr. Horváth Béla
Dr. Szász Ferenc

Számvizsgáló bizottság:

Fejes Ödön

Szigethy Ferenc

Szlabey István

Választmányi tagok:

Dr. Csete Antal

Hajek László

Dr. Cseresnyés József

Horváth Károly

Fekete Gyula

Dr. Jánosi József

Dr. Fojt Jenő

Dr. Jávorszky József

Gubicza Lajos

Kauzli Dezső

Kránitz Kálmán	Dr. Simon György
Kerényi Andor	Suly László
Dr. Kis György	Szlabey Dezső
Laczkó Dezső	Steidl József
Dr. Lengyel Jenő	Szente Gyula
Dr. Lukcsics József	Szokolszky Rezső
Mihályfi Károly	Dr. Szeiberling Rezső
Mihálcsik Géza	Tóth Károly (Budapest)
Dr. Nagy László	Dr. Udvardy Jenő (Zalaegerszeg)
Dr. Orbán János	Wimmer Károly (Pápa)
Dr. Papp Sándor	Zalai Mihály (Zirc)
Palotay Ferenc	Dr. Zauner Róbert
Dr. Porubszky Elemér	Zsigmond János
Dr. Pillitz Pál	Zwicker Béla
Dr. Sári János	

Választmányi póttagok :

Raák Gyula (Zirc)	Békeffy István
Biczi Károly	Tamássy József
Rosos Károly	Dr. Steiner Elemér
Pettkó Zsigmond	Berky Miklós
Bokrossy Jenő	Dr. Gróff Elemér
Dr. Rhédey Antal	Dr. László János

Alapító tagok :

Bóczy Gábor gyógyszerész, Nagyvázsony.
 Dr. Dréhr Imre államtitkár, Budapest.
 Dr. Fischer Miklós ügyvéd, Veszprém.
 Gácsér Kal. József bencés főmonostor perjel, Pannonhalma.
 Hannig István kormányfőtanácsos, kegyesr. jószágkormányzó,
 Mernye.
 Horváth Károly min. tanácsos, pénzügyigazgató-h. Veszprém.
 Dr. Iklódy-Szabó János kincstári főtanácsos, földbirtokos, Alsóörs.
 Kauzli Dezső prelátnok, apátkanonok, szeminárium kormányzó,
 Veszprém.
 Keller János tb. kegyesrendi kormánysegéd, ny. igazgató, Ma-
 gyaróvár.
 Dr. Komjáthy László polgármester, Veszprém.
 Kránitz Kálmán felsz. püspök, kápt. nagyprépost, Veszprém.
 Dr. Lukcsics József egyetemi r. tanár, apát-kanonok, Veszprém.

Dr. Óvári Ferenc felsőházi tag, Veszprém.
 Pósa Endre nyomdatulajdonos, Veszprém.
 Rhédey Endre gyógyszerész, Verpelét.
 Dr. Rott Nándor megyéspüspök, Veszprém.
 Dr. Sári János takarékpénztári igazgató, Veszprém.
 Dr. Szász Ferenc ügyvéd, takarékpénztári ügyész, Veszprém.
 Tamássy József városi állatorvos, Veszprém.
 Wimmer Károly tanítónőképző intézeti igazgató, Pápa.
 Zalai Mihály cisztercita-r. alperjel, Zirc.

Pártoló tagok :

Asbóth István m. kir. erdőtanácsos, Veszprém, Anna-tér 5.
 Botár Béla vm. árvaszéki alelnök, Veszprém.
 Dr. Csiba Mór pénzügyigazgató, Veszprém.
 Dr. Dréhr Imre népj. államtitkár, Budapest, II. Pasaréti-u. 17.
 Vitéz Érdy Kálmán ny. huszárezredes, Veszprém, Vár 2.
 Lovag Gruppenberg-Fehrentheil Róbert kir. tvsz. tanácselnök,
 Veszprém, Festő-u. 2.
 Dr. Gutheil Jenő theol. tanár, Veszprém.
 Dr. Horváth Lajos alispán, Veszprém.
 Dr. Incze Ferenc orvos, Veszprém.
 Istvánffy Miklós ny. tábornok, Veszprém.
 Kálmán István könyvkereskedő, Veszprém.
 Kocsuba Emil gyógyszerértulajdonos, Veszprém.
 Dr. Körmendy-Ékes Lajos főispán, Veszprém, Erzsébet-tér 1.
 Major István százados, Veszprém, Ranolder-u. 4.
 Dr. Martiny János orvos, Veszprém, Vár 2.
 Rhé Gyula ny. Máv. felügyelő, múzeumi igazgató-őr, Veszprém.
 Szabó Sándor kir. tvsz. tanácselnök, Veszprém.
 Dr. Szalóky József főszolgabíró, Veszprém.

a) *A veszprémi gimnáziumba járt tagok : 1)*

1886-ig, az első érettségig :

Nagy Lajos ny. igazgató-tanító, Veszprém, Jeruzsálem-u. 2.
 Kommandinger Vilmos apátplébános, Lengyeltóti.
 Velledits Lajos plébános, Tekenye (Zala m.), u. p. Tűrje.

1) Kérjük k. tagtársainkat, hogy a névsorból még hiányzó volt iskola-
 társaik nevét közöljék, hogy belépési felhívást küldhessünk nekik.

- Kauzli Dezső prelátus, apátkanonok, papnev. rektor, Veszprém.
 Mezriczky Károly ny. kir. táblabíró, Veszprém, postaépület.
 Nyilassy Károly ny. kegyesr. főgimn. igazgató, Sátoraljaiújhely.
 Szabady János gyógyszerész, Budapest, VII., Thököly-u. 26.
 Dr. Óvári Ferenc felsőházi tag, földbirtokos, Veszprém, Kossuth
 Lajos-utca 13.
 Dr. Kőszeghy József ügyvéd, Veszprém, Horthy M.-u. 12.
 Dr. Pillitz Antal ny. hadbíró-ezredes, Veszprém, Horthy M.-u. 9.
 Dr. Sziklay János író, Budapest, I., Lógodi-u. 52.
 Dr. Csete Antal ügyvéd, Küngös, u. p. Csajág.
 Zalai Mihály ciszt. r. alperjel, Zirc.
 Weninger Antal magánzó, Győr, Baross-u. 28. I.
 Dr. Rosenberg Jenő eg. ü. főtanácsos, t. főorvos, Veszprém,
 Rákóczi-tér 24.
 Csajthay Ferenc, a Budapesti Hirlap főszerkesztője, Budapest,
 New-York szálloda.
 Keller János ny. kegyesrendi kormánysegéd és igazgató, Magyar-
 óvár.
 Dr. Rosenthal Sándor ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 1.
 Raák Gyula gyógyszerész, Zirc.
 Dr. Mihályfi Ákos egyetemi ny. r. tanár, villersi apát, Buda-
 pest, VIII., Szentkirályi-u. 28.
 Gubicza Lajos ny. igazgató-tanító, Veszprém, Jeruzsálem-u. 10.
 Dr. Köves Jenő ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 2.
 Szanyi István ny. igazgató-tanító, Veszprém, Ányos-u. 6.
 Szente Ödön takarékt. tisztviselő, Pápa, Barát-u. 6.
 Benczik Ferenc ny. piarista tanár, Magyaróvár.
 Boros Antal ny. piarista tanár, Kecskemét.
 Farkas János ny. pt. főfelügyelő, Veszprém, Cserhát-u. 7.
 Kárász Sándor keresk. váll. tulajdonos, Budapest, V., Pannónia-u.
 10/b. I. 1.
 Mihályfi Károly káptalani jószágfelügyelő, Veszprém, Jókai Mór-
 utca 48.
 Dr. Pillitz Pál ny. kórházi igazgató-főorvos, Veszprém, Horthy
 Miklós-utca 9.
 Raák Endre apát, Alsópáhok, (Zala m.).
 Cseresnyés István ny. miniszteri tanácsos, Budapest, VIII., Fh.
 Sándor-tér 3.
 Fejér Adorján Géza ny. ciszt. tanár, Szentgotthárd.

- Török Sándor kórházi főfelügyelő, Budapest, Gyáli-u. 1., Szt. István-kórház.
- Finke József ny. körjegyző, urad. pénztáros, Nagyvázsony.
- Kerényi Andor, ny. járási főszolgabíró, Veszprém, Kossuth L.-u. 7.
- Kletzár Lajos kir. táblabíró, Balassagyarmat.
- Lendvay Béla plébános, h. esperes és tanfel., Bakonyszentlászló.
- Szálé János ny. kúriai bíró, Budapest, V., Személynök-u. 7. III. 1.
- Toscáno Béla ny. főkapitányhelyettes, Bpest, IX., Ferenc-tér 15.
- Dr. Cseresnyés József eg. ü. főtanácsos, ig.-főorvos, Veszprém, Horthy Miklós-u. 17.
- Georgi Sándor ny. fővárosi igazgató-tanító, Budapest, III., Kiscell-u. 45.
- Pillitz Ármin m. kir. főállatorvos, Veszprém, Rózsa-u. 1.
- Hankóczy János plébános, Lajoskomárom.
- Suly László földbirtokos, Veszprém, Anna-tér 1.
- Schandl Miklós piarista kormánysegéd, Budapest, IV., Váci-u. 33.
- Schlakker Károly plébános, Mezőkomárom.
- Dr. Weiner Dávid főorvos, Tóváros.
- Szabó István ny. igazgató-tanító, Nagykanizsa, Nádor-u. 14.

1886/87:1)

- Balogh Balázs ny. m. kir. I. oszt. pénzügyőri felügyelő, Veszprém, Pacsirta-u. 5.
- Farkas Dezső m. kir. postafőfelügyelő, Veszprém, Jókai M.-u. 3.
- Dr. Friedmann Adolf ügyvéd, Devecser.
- Dr. Hollósy Ede orvos, Budapest, Központi városház.
- Horváth Károly min. tan., p. ü. igazgatóh., Veszprém, Jeruzsálem-u. 6.
- Jády Ferenc ny. áll. ptári főtanácsos, Balatonalmádi.
- Dr. Marton Jenő ny. alezredes-orvos, Balatonfüred.
- Molnár Miklós földbirtokos, Küngös, u. p. Csajág.
- Szenté Gyula órás, Veszprém, Rákóczi-tér 20.
- Varga István I. o. postafőellenőr, Bpest, VIII., Német-u. 57. II. 1.

1887/88:

- Dr. Cholnok János egyetemi ny. r. tanár, Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 1.

1) Az évszámok azt az iskolai évet jelentik, melyben az illető osztály érettségizett.

Damaszlovszky Mihály kir. ítélőtáblai főigazgató, Győr, Tisza István-tér 3.

Eszterhay Jenő h. államtitkár, Budapest, II., Margit-körút 5/b.
Garay Dezső ny. póstaigazgató, Pécs.

Nagy Sándor festőművész, Gödöllő, Erdő-u. 36.

Dr. Weisz Aladár táblabíró, Szeged, Feketesas-u. 22. III. 23.

1888/89 :

Danassy Károly m. kir. pósta főfelügyelő, Győr.

Polonyi György igazgató-tanító, Veszprém, Kert-u. 1.

Rhédey Endre gyógyszerész, Verpelét, (Heves m.).

1889/90 :

Dr. Bán Aladár író, gimn. igazgató, Budapest, I., Bercsényi-u. 5.
Horváth Pál esperes-plébános, Balatonkiliti.

Dr. Kenessey Aladár ny. kórh. főorvos, Pécs, Ferenciek-u. 20.
Kreutzer Dezső esperes-plébános, Gelse (Zala m.).

Dr. Löbl Gyula körorvos, Ajka.

Dr. Szemmelweisz Károly kórházi igazgató-főorvos, Zirc.

1890/91 :

Antal Lajos esperes-plébános, Somlyóvásárhely.

Kőszegi Ferenc pósta főfelügyelő Pécs.

Mersich Ferenc ny. számvev. főtanácsos, Magyaróvár, Fő-ut 8.

Ripka Kálmán irodafőigazgató, Budapest, József-körút 69.

Sélyei Imre plébános, Nagyszakácsi (Somogy m.).

Szánthó Ignác plébános, Harc, u. p. Sióagárd (Tolna m.).

Szenthe Sándor telekkönyvvezető, Sümeg.

Sandl József esperes-plébános, Szólád (Somogy m.).

1891/92 :

Dr. Bakonyi Adolf ügyvéd, Nagyigmánd.

Erdélyi Gyula egyetemi főlevéltáros, Budapest, IX., Bokréta-u.
33. II. 3.

Dr. Fischer Miklós ügyvéd, Veszprém, Horgos-u. 1.

Jenőfy Ferenc kir. járásbíró, Bicske.

Kasza Vilmos plébános, Túskevár.

Mórocza Dénes kir. ítélőtáblai bíró, Budapest, X., Pongrácz-út 61. fsz. 17.

Pap-Kovács Ferenc cs. és kir. kamarás, ny. tábornok, Budapest, I., Horthy Miklós-út 35.

Sonnevend Gyula gyógyszerész, Körmend.

Zollner Ármin fakeresk. r.-t. ig., Veszprém, Horthy M.-út 30.

1892/93 :

Bubics Károly kir. táblabíró, Budapest, Budafoki-ut 15—17. C. II.

Dr. Cholnoky Ferenc nőorvos Pécs, Rákóczi-út 56.

Dr. Csoknyay János városi t. főügyész, Pápa.

Dr. Fatér István pp. kamarás, plébános, Várpalota.

Hannig István m. kir. kormányfőtanácsos, piarista jószágkormányzó, Mernye (Somogy m.).

Huszár Gyula plébános, Gógánfa (Zala m.).

Dr. Kiss Albin ciszt. rendi főigazgató és irodaigazgató, Zirc.

Dr. Kövess Emil törvényszéki elnök, Székesfehérvár.

Dr. Lukcsics József egyetemi r. tanár, apátkanonok, Veszprém.

Mojzes Antal Máv. főintéző, állomásfőnök, Budapest, Központi vásárcsarnok.

Dr. Papp László premontrei kanonok, gimn. tanár, Szombathely.

Rosos Károly városi tanácsos, Veszprém, Horthy M.-u. 30.

Simon Zsigmond p. ü. főtanácsos, Kaposvár.

Zwicker Béla okl. gazda, társadalombizt. int. igazgató, Veszprém.

1893/94 :

Böczi Gábor gyógyszerész, Nagyvázsony.

Erhardt Gyula gyárigazgató, Budapest, IX., Üllői-út 101. IV. 1.

Fejes Ödön várm. számv. tanácsos, Veszprém, Horthy M.-u. 42.

Flink László p. ü. főtanácsos, p. ü. ig. h., Budapest, Uri-u. 64. II. 12.

Dr. Jánosi József kir. törvényszéki tanácselnök, Veszprém.

Jókai Mór-u. 44.

Kecskeméthy István vezető-jegyző, Sárvár.

Dr. Komjáthy László polgármester, Veszprém, Füredi-út 1.

Kukorelly Béla várm. árv. h. elnök, Székesfehérvár.

Rieffling Alajos plébános, Orosztony (Zala m.).

Rónay Kálmán ny. ciszt. rendi tanár, Zirc.

Dr. Szeiberling Rezső várm. árvaszéki elnök, Veszprém, Virág Benedek-u. 12.

Dr. Sári János takptári igazgató, Veszprém, Vörösmarty-tér 2.
 Schandl Géza ny. m. kir. huszárezredes, Balatonszemes.
 Schill Ferenc m. kir. csendőrtábornok, Budapest, Attila-utca.
 Csendőrfelügyelőség.
 Steidl József áll. felsőker. isk. tanár, Veszprém, Eötvös K.-u. 2.
 Szabó Oszkár Máv. főintéző, Veszprém, Horthy M.-u. 11.
 Zágor Pál plébános, Monostorapáti.

1894/95:

Bánvárt Sándor m. kir. gazd. akad. igazgató, gazd. főtanácsos,
 Magyaróvár.
 Dr. Gergő Imre egyetemi m. tanár, kórházi ig. főorvos, Buda-
 pest, IV., Ferenc József-rakpart 17.
 Dr. Hajós Pál póstaigazgató, Budapest, VI., Andrassy-ut 38.
 Dr. Iklódy-Szabó János m. kir. kincstári főtanácsos, földbirtokos,
 Alsóörs; Budapest, I., Horthy M.-u. 65.
 Nagy Béla ny. körjegyző, Pápateszér.
 Dr. Pogány Jenő ügyvéd, Tata.
 Rosos József kasznár, Hetény-puszta, u. p. Dombóvár.
 Dr. Sándorfi Kázmér ügyvéd, Veszprém, Rákóczi-tér 8.
 Dr. Szász Ferenc ügyvéd, Veszprém, Rákóczi-tér 7.
 Tory Gergely h. államtitkár, Budapest, I., Virányos-út 11/a.

1895/96:

Albert Ágoston Máv. főintéző, állomásfőnök, Porpác, p. u.
 Fekete Gyula kereskedő, Veszprém, Jókai M.-u. 8.
 Fodor Ernő kir. törvényszéki tanácselnök, Szombathely.
 Gácsér Ambrus Kal. József bencés főmonostori perjel, Pan-
 nonhalma.
 Hajek László tkp. főkönyvelő, Veszprém, Rákóczi-tér 9.
 Dr. Horváth Béla v. tiszti főügyész, Veszprém, Kossuth L.-u. 1.
 Jeszenszky Antal várm. számvevőségi főnök, Veszprém, Bolgár
 Mihály-u. 7.
 Kövesi Lajos piarista tanár, Budapest, IV., Váci-u. 33.
 Laky Béla földbirtokos, Rempehollós, u. p. Egyházasszádóc (Vas m.)
 Palotay Ferenc postafőfelügyelő, postafőnök, Veszprém.
 Pernesz Károly stat. tanácsos, Budapest, II., Szász K.-u. 3. I. 2.
 Stoll Ferenc tkp. főkönyvelő, Veszprém, Óvári-u. 5.

1896/97 :

- Dr. Birkás Géza egyetemi tanár, Pécs, Rákóczi-u. 80.
 Dombay Sándor plébános, Vizvár (Somogy m.).
 Gombos Antal piarista házfőnök, igazgató, Vác.
 Dr. Ladányi Ármin városi tiszti orvos, Ujpest, Baross-u. 27.
 Mátrai János piarista házfőnök, igazgató, Magyaróvár.
 Nay Zoltán bérlő, Szigliget.
 Dr. Polgár Ignác körorvos, Körmend.
 Dr. Palotay Dénes gazd. akadémiai r. tanár, Keszthely.
 Dr. Steindl Emil Máv. titkár, ny. állomásfőnök, Veszprém,
 Károly-tér.
 Thury Ernő póstafőtiszt, Nagykanizsa, Gyár-u. 46.
 Wimmer Károly rk. tanítónőképző int. igazgató, Pápa, Damjanich-
 utca 14.

1897/98 :

- Dr. Antal Artur városi árvaszéki ülnök, Veszprém, Kossuth
 Lajos-u. 6.
 Fekete Jenő tanár, Budapest, IX., Üllői-ut 21. II. 3.
 Kolossváry István vm. I. aljegyző, Ujpest, Városháza.
 Dr. Lengyel Jenő ügyvéd, Veszprém, Kossuth L.-u. 17.
 Serényi Ákos ny. póstafelügyelő, a MTI. adm. vezetője, Buda-
 pest, I., Döbrentei-u. 11. I. 2.
 Svastics Elek vm. árvaszéki elnök, Kaposvár, Megyeház.
 Dr. Táncsics István, Balatonföldvár Fürdő Rt. igazgatója, Buda-
 pest, I., Uri-u. 39.
 Dr. Udvardy Jenő ügyvéd, városi t. főügyész, Zalaegerszeg.

1898/99 :

- Biczi Károly városi tanácsos, polgármesterhelyettes, Veszprém,
 Toborzó-u. 11.
 Dr. Gerencsér Lajos ügyvéd, Zalaegerszeg.
 Dr. Kenessey Pongrác főszolgabíró, Enying.
 Káuzli Gyula esperes-plébános, Csatár (Zala m.) u. p. Bocfölde.
 Magas Mihály piarista házfőnök, reálgimn. igazgató, Tata.
 Németh Ignác körjegyző, Hajmáskér.
 Pettkó Zsigmond főgimn. áll. tanár, festőművész, Veszprém,
 Báthory-u. 13.

1899/900 :

Dr. Beóthy István apát, esperes-plébános, Sümeg.
 Dr. Grotta Vilmos ügyvéd, Budapest, V., Sas-u. 25.
 Körmeny János nyug. körjegyző, Répceszemere (Vas m.).
 Nagy János állatorvos, Felsőperkátá (Fejér m.).
 Dr. Pogány Imre ügyvéd, Devecser.
 Sümeghy Dezső várm. főlevéltáros, Sopron.
 Dr. Szabó Márton ügyvéd, Budapest., V., Lipót-körút 16.
 Szilágyi Dezső főszolgabíró, Sümeg.
 Szlabey István urad. számvevő, Veszprém, Miklós-u. 14.
 Dr. Tóth Gy. Béla vm. t. főügyész, Veszprém, Óvári-u. 5.
 Tüske József plébános, Bezeréd.

1900/901 :

Babos Dezső piarista tanár, Veszprém.
 Dr. Bezeredy András, ny. min. tan., a Magy. Ált. Hitelbank ig.,
 Budapest, V., József-tér 2—4.
 Bokrossy Jenő városi műszaki tanácsos, Veszprém, Anna-tér 2.
 Deym Béla plébános, Tinnye.
 Debreczenyi Gyula plébános, Nemestördemic.
 Hannig Sándor körjegyző, Középiszkáz.
 Dr. Kovács Pál orvos, Vác.
 Perneszy Dezső urad. intéző, Hercegfalva (Kisvenyim-pusztá).
 Szlabey Dezső davidikumi igazgató, Veszprém.
 Tamássy József állatorvos, Veszprém, Cserhát-u. 20.
 Tóth István községi jegyző, Szil (Sopron m.).
 Valentin János póstafőtiszt, Budapest, IX., Ráday-u. 55. I. 11.

1901/902 :

Beóthy Dezső alezredes, Veszprém, Jutasi altisztképző int.
 Geiger Rezső ny. takptári tisztviselő, Veszprém, Esterházy-u. 7.
 Geiger Sándor főapátsági főintéző, Lázi (Veszprém m.).
 Dr. Kuntzl Ernő ügyvéd, Zirc.
 Piatsek Jenő urad. intéző, Sándorka-pta, u. p. Füle.
 Sille József szfőv. iskolaigazgató, Budapest, VI., Érsek-u. 4.
 Erdélyi István főjegyző, Bakonymegyer.
 Dr. Hess Pál főjegyző, polgármesterhelyettes, Ujpest, Toldi
 Miklós-u. 7.

Kreiner Sándor közs. főjegyző, Polgárdi.
 Lacza Vilmos póstafelügyelő, Győr.
 Somlyay Ambrus plébános, Ósi (Veszprém m.).
 Tóth Lajos bérlő, Hegyesd, u. p. Monostorapáti.
 Zsigmond Gyula m. kir. állatorvos, Szombathely.

1902/903 :

Dr. Bartók Egyed ciszt. r. reálgimn. tanár, Baja.
 Dr. Erdélyi I. Irén premontrei kanonok, plébános, Tűrje (Zala m).
 Dr. Lantos Andor ügyvéd, Veszprém, Bolgár M.-u. 5.
 Keresztes József kir. járásbíró, Devecser.
 Kreutzer Ferenc plébános, Galambok.
 Lukcsics Imre h. esperes, plébános, Peremarton.
 Mezriczky Károly huszáralezredes, Budapest, I., Attila-körút 17—
 21. félem. 15.
 Dr. Pogány Ödön orvos, Budapest, V., Kálmán-u. 20.
 Dr. Pozsgay Rudolf piarista házfőnök, Kecskemét.
 Dr. Rhédey Antal ügyvéd, Veszprém, Jókai M.-u. (Iroda Vár 1.)
 Dr. Ribó Zoltán m. kir. pénzügyi tanácsos, író, Szombathely I.,
 Kisfaludy S.-u. 47. I.
 Szamosi György főjegyző, Jászszentandrás (Szolnok m.).
 Velty Ferenc urad. intéző, Somogyfok-pta, u. p. Siófok.
 Dr. Zalai-Dezső gyógyszerész, Kispest, Wekerle-telep.

1903/904 :

Duffung Mihály m. kir. százados, Budapest, Margit-körút 49. III. 2.
 Dr. Halász Ferenc járási m. kir. állatorvos, Zirc.
 Harmath Jenő várm. számtanácsos, Veszprém, Iskola-u. 7.
 Hess Elemér urad. főintéző, Nagyvázsony.
 Hets Gyula urad. számtartó, Veszprém, Miklós-u. 12.
 Pesovár Ambrus piarista tanár, Budapest, IV., Váci-u. 33.
 Dr. Posgay Géza ügyvéd, Sümeg.
 Dr. Rádai Gyula ny. min. tanácsos, a földműv. min. növényvé-
 delmi irodájának igazgatója, Bpest, VII., Thököly-u. 79. II. 8.
 Szabó József körjegyző, Tósokberénd.
 Dr. Szakáll Zsigmond egyet. m. tanár, a keresk. isk. főigazgatója,
 Budapest, V., Csáky-u. 36. I. 2.
 Vitéz Tóth László m. kir. erdőtanácsos, erdőfelügyelő, Veszprém,
 Rákóczi-tér 20.

1904/905 :

- Antal Dezső okl. gazdasz, Veszprém, Kossuth Lajos-u. 6.
 Babics György r. k. lelkész, Bia (Pest m.).
 Baják Lajos községi jegyző, Mihályi (Sopron m.).
 Dr. Bekény Gábor r.-t. igazgató, Kíspeszt, Rózsa-u. 65.
 Fekete Márton m. kir. kormánytanácsos, az Orsz. Kath. Szöv.
 főtitkára, Budapest, Ferenciek-tere 7.
 Dr. Galamb Ödön áll. reálgimn. tanár, Makó, Uri-u. 27.
 Heizer Mihály Szilárd minorita r. házfőnök, Nyirbátor.
 Hetényi Dezső m. kir. állatorvos, Abony (Pest m.).
 Dr. Jávorszky József forg. adóhiv. főnök, Veszprém, Thököly-u. 2.
 Koszlovsky István urad. főerdőmester, Devecser.
 Kőszeghy Antal plébános, Nágocs (Somogy m.).
 Dr. Nagy András főorvos, Budapest, V., Báthory-u. 19.
 Dr. Orbán Ferenc póstatitkár, Budapest, VIII., Práter-u. 59/c. I. 18.
 Porpáczy Ferenc állampénztári tanácsos, Salgótarján.
 Pulay László földbirtokos, Kisunyom (Vas m.).
 Schlemmer Ödön őrnagy, állomásparancsnok, Veszprém, Jókai
 Mór-utca 8.
 Dr. Stefanits József ügyvéd, Törökszentmiklós.
 Szabó Antal körjegyző, Nemestördemic (Zala m.).
 Dr. Széphegyi Ferenc ügyvéd, Devecser.
 Szigethy Ferenc városi főszámvevő, Veszprém, Komakut-tér 5.
 Dr. Szitányi Géza pénzügyi tanácsos, Bpest, VI., Andrassy-u. 5.
 Takács Mihály körjegyző, Alsópáhok (Zala m.).
 Tóth Károly pénzügyminiszteri titkár, Budapest, I., Greguss-
 utca 6., III. 5.
 Tory Kálmán altanácsnok, testnevelési vezető, Kisújszállás.
 Velty István bányatulajdonos, Veszprém, Horthy M.-u. 32.
 Világhy Károly gazd. akad. tanár, Magyaróvár.

1905/906 :

- Dr. Bánóczy Dezső színész és rendező, Budapest, VIII., Práter-
 utca 28., I. 2.
 Berlakovich János segédlelkész, Felsőszentmárton (Somogy m.).
 Békeffy István okl. gazda, kataszteri tiszt, Veszprém, Buzapiac 8.
 Bokrossy Ferenc kereskedő, Veszprém, Gizella-tér 8.
 Brand Béla Ferenc r. k. káplán, Felsőiskáz (Veszprém m.).

Bierbaum Miklós urad. intéző, Kondoros.
 Lénárt Andor okl. gépészmérnök, Budapest, Teréz-körút 62.
 Vitéz Miklay (Mettelka) Frigyes m. kir. tüzérőrnagy, Kecskemét,
 Rudolf-laktanya.
 Dr. Nagy László városi főjegyző, Veszprém, Jeruzsálem-u. 2.
 Pötz Edgár Lajos ciszt. r. reálgimn. tanár, Székesfehérvár.
 Dr. Porubszky Elemér vármegyei II. főjegyző, Veszprém, Vörösmarty-tér 2.
 Regényi Jenő várm. számvizsgáló, Veszprém, Anna-tér 4.
 Sebők Dénes főintéző, Pernyés-pta, u. p. Csillag-tanya.
 Dr. Szommer Imre oros, Veszprém, Horthy M.-u. 11.
 Dr. Töttösy Ernő ügyvéd, Ujpest, Mária-u. 37.
 Velty Miklós földbirtokos, Veszprém, Vörösmarty-tér 1.
 Vida János g. e. titkár, Zalaegerszeg.

1906/907.

Ifj. dr. Csete Antal földbirtokos, Küngös, u. p. Csajág.
 Havas József járási m. kir. állatorvos, Tokaj.
 Hili Sándor községi jegyző, Balatonalmádi.
 Dr. Horváth János főszolgabíró, Vác.
 Karfner János plébános, Dég (Veszprém m.).
 Dr. Lengyel Kálmán ügyvéd, Enying.
 Dr. Lőwy Ede ügyvéd, Veszprém, Horthy M.-u. 19.
 Máthé Antal körjegyző, Románd.
 Mayer Dömötör plébános, Bakonyjákó (Veszprém m.).
 Dr. Országh Pál ügyvéd, Balatonfüred.
 Schädl Elemér Máv. intéző, Budapest, VI., Reiter F.-u. 3., II. 4.
 Dr. Steiner Elemér ügyvéd, Veszprém, Kossuth L.-u. 16.
 Dr. Szücs István m. kir. csendőrőrnagy, cs. lovasalosztályparancsnok, Budapest, I., Böszörményi-u. 21.
 Végh Antal községi jegyző, Mezőörs.
 Dr. Viola Imre orvos, Budapest, VIII., Horánszky-u. 26.

1907/908.

Balogh (Schön) Béla m. kir. csendőrőrnagy, Paks.
 Dr. Brandt Sándor vm. főjegyző, Zalaegerszeg.
 Biczi Gyula plébános, Gamás (Somogy m.).
 Csarnogorszky Kálmán tkp. igazgató, Lepsény.

Erhardt Mihály rk. kántortanító, Lázi (Veszprém m.).
 Felker Lőrinc plébános, Somogyacsa.
 Gerstner Béla plébános, Hahót (Zala m.).
 Grofcsik János okl. vegyész-mérnök, áll. felsőiparisiskolai tanár,
 Budapest, VIII., Baross-u. 75., IV. 1.
 Györe Ernő póstaellenőr, Győr, Kossuth L.-u. 70.
 Dr. György Mihály magántisztviselő, Budapest, VI., Izabella-u. 49.
 Dr. Kis György theol. tanár, spirituális, Veszprém.
 Laurum Vilmos Máv. segédtsiszt, Veszprém, Szent István-u. 39.
 Dr. Miklós József plébános, Marcaltó.
 Spórer Tivadar urad. intéző, Fonó, u. p. Baté (Somogy m.).
 Szanyi István m. kir. fővegyész, Moson-Magyaróvár.
 Tompa Miklós községi főjegyző, Csákberény.
 Tóth Lajos mezőgazd. kamarai osztályvez. Győr, Bisinger-park 32.
 Vass Ferenc urad. intéző, Kapoly-puszta (Somogy m.).
 Váth (Horváth) János áll. el. isk. igazgató, író, Balatonalmádi.
 Viniss Antal min. számtiszt, Budapest, I., Bertalan-u. 26.

1908/909.

Beiwel István intéző, Vöröcsök-pta, u. p. Felsőszemenye (Zala m.).
 Berényi Ferenc áll. gyógypedagógiai tanár, Budapest, I., Alkotás-
 utca 53.
 Berky Miklós tb. főszolgabíró, főispáni titkár, Veszprém, Erzsé-
 bet-tér 1.
 Dunay Ödön hirdető, a MOT f. r. vezetője, Budapest, Vi-
 segrádi-u. 32., II., 1.
 Fata Ferenc szakisk. tanár, Győr, Áll. Fa- és Fémipari Szakisk.
 Dr. Fröhlich József járási t. orvos, Vál.
 Gvárdián József plébános, Noszlop (Veszprém m.).
 Hável László községi jegyző, Kéthely (Somogy m.).
 Ifj. Horváth József hitoktató, Székesfehérvár, Távirde-u. 6.
 Imre Lajos Máv. intéző, Moson, állomás.
 Dr. Kacsvinszky Pál várm. aljegyző, Budapest, vármegyeház.
 Kóbor István Máv. intéző, állomásfőnök, Sümeg (Zala m.).
 Molnár Ernő prefektus, Budapest, Rottenbiller-u. 20.
 Móznér József plébános, Kadarkut (Somogy m.).
 Dr. Papp Sándor várm. árvaszéki ülnök, Veszprém, Jutasi-ut.
 Sebők Kálmán urad. intéző, Görcsöny (Baranya m.).

Stirling János adminisztrátor, Lovászpataka (Veszprém m.).
Dr. Wallner Ernő áll. felsőkereszk. isk. tanár, Veszprém, Sziklay-
János-u. 8.

1909/910.

Bauer Pál bpesti közp. kir. járásbirósági irodatiszt, Budapest,
V., Visegrádi-u. 113., II. 33.
Breuer Imre okl. mérnök, építési vállalkozó, Szeged, Szent-
háromság-utca 41.
Geschwind Rezső okl. erdőmérnök, Győr, Kossuth L.-u. 15., I.
Dr. Erdélyi Gyula tüzérszázados, Budapest, II., Hidegkúti-ut 23.
Dr. Fojt Jenő orvos, fogorvos, Veszprém, Rákóczi-tér 26.
Friedrich Jenő könyvelő, Veszprém, Jókai M.-u. 38.
Hammerschmidt Ernő m. kir. erdőmérnök, Veszprém, Ranolder-u. 3.
Horváth Dénes, katonalelkész és tanár, Jutas, altisztképző int.
Horváth György városi kiadó, Veszprém, Horthy Miklós-u. 3.
Ipsics István plébános, Gölle (Somogy m.).
Vitéz dr. Jüttner Kálmán szföv. gázgyári titkár, Budapest, I.,
Horthy M.-u. 49., III. 1.
Dr. Kováts Béla ügyvéd, Debrecen, Mester-u. 16.
Dr. Lang Mihály klin. tanársegéd, Pécs, Széchenyi-tér 9—10.
Lengyel Imre okl. mérnök, Enying.
Luka József körjegyző, Litér.
Magyari János m. kir. mérnök, Pápa, Battyányi-u. 5.
Dr. Moser Károly járásorvos, Enying.
Dr. Nickel Géza körorvos, Ádánd (Somogy m.).
Sebestyén Gyula mérnök, Tapolca.
Sebestény László adóügyi jegyző, Kerekegyháza (Pest m.).
Simon János jegyző, Nagyvázsony.
Szalamin Miklós gyógyszerész, Esztergom, Német-u. 27.
Dr. Wolf Lajos pü. s.-titkár, Veszprém, Bolgár M.-u. 3,

1910/911 :

Angeli Márton segédjegyző, Peremarton.
Haldecker László tüzérszázados, Budapest, Ludovika Akadémia,
Üllői-u. 82.
Dr. László János ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 4.
Dr. Lukcsics Pál Br. Eötvös József Coll. tanár, Budapest, I.,
Ménesi-út 13.

Mundy Andor körjegyző, Tés (Veszprém m.).
 Pogány Vilmos kereskedő, Kaposvár, Fő-u. 12.
 Dr. Radovics Lajos igazságügyi miniszt. oszt.-tanácsos, Budapest,
 II., Bimbó-u. 9., VI. 2.
 Schmidt Mihály piarista tanár, Tata.
 Dr. Schwarcz Gyula körorvos, Nagyvázsony.
 Dr. Steiner Andor v. egyetemi tanársegéd, nőorvos, Veszprém,
 Kossuth L.-u. 1.
 Dr. Steiner Ferenc kir. tvszéki bíró, Bpest, V., Csáki-u. 15., III. 4.
 Szegleth Imre m. kir. I. o. állampénztári tiszt, Zalaszentgrót.
 Dr. Szigethy László ügyvéd, Zirc.
 Wetzel Antal járásbírói végrehajtó, Devecser.
 Zalai Lajos bányapénztáros, Urkut, u. p. Ajka.
 Zsoldos Gyula pü. számvizsgáló, Veszprém, Palotai-u. 11.

1911/912:

Baumann János segédlelkész, Somogyfajsz.
 Erdélyi Dezső gyógyszerértulajdonos, Budapest, VI., Váci-ut 54.
 Énekes István piarista tanár, Magyaróvár.
 Galambos Károly piarista tanár, uradalmi főpénztáros, Mernye
 (Somogy m.).
 Grund István segédlelkész, Tapolca.
 Dr. Groff Elemér várm. árvaszéki ülnök, Veszprém, Óvári-u. 5.
 Havas Jakab m. kir. állpt. tiszt, Szeged, Dugonics-u. 41.
 Jüttner Sándor intéző, Ságvár (Somogy m.).
 Keller Pál főjegyző, Répcelak (Vas m.).
 Kőszeghy László okl. gazdász, Veszprém, Horthy M.-u. 12.
 Dr. Lamp Géza pü. segédtitkár, adóhivatali főnök, Csorna.
 Maróthy István földbirtokos, Zsédény, u. p. Hegyfalu.
 Rédey Ferenc m. kir. honvéd főállatorvos, Székesfehérvár
 (Huszárlaktanya).
 Reé László magánzó, Veszprém.
 Rausch László urad. intéző, Nagykartali urad., u. p. Aszód.
 (Sanveber) vitéz Eperjesy József légügyi főfelügyelő, Szombat-
 hely, Repülőtér.
 Vadász József erdőmérnök, Veszprém, Szent Imre-tér 4.
 Vághy István százados, Szombathely, 3. honvéd vdd. parság.
 Villányi Leó városi állatorvos, Kiskunhalas.

1912/13 :

- Bálint István okl. gazda, nagybérlő, Óhodos-pta, u. p. Enying
(Veszprém m.).
Breyer József püspöki irodatiszt, Veszprém, Komakut-tér 4.
Kovács Imre s.-lelkész, Dég (Somogy m.).
Ravasz István plébános, Ságvár (Somogy m.).
Riethmüller Dénes gyógyszerész, Veszprém, Jeruzsálem-u. 6.
Szűcs Lajos piarista tanár, Vác.
Suly Endre okl. gazda, bérlő, Veszprém, Anna-tér 1.
Szabó Tihamér ciszt. r. tanár, Szentgotthárd.

1913/14 :

- Bognár Vince körjegyző, Kerta.
Braun Ferenc kereskedő, Veszprém, Horthy M.-u. 6.
Fix János adóügyi jegyző, Kislőd.
Ifj. Kelemen Imre kereskedő, Veszprém, Rákóczi-tér 2.
Dr. Köves József ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 2.
Kukorelly Pál nagybérlő, Nagyigmánd.
Sándorfy Elemér m. kir. posta-segédellenőr, Veszprém, Deák
Ferenc-u. 2.
Dr. Scherer János, szolgabíró, Zirc.
Dr. Vincze Gyula kp. j.b. jegyző, Budapest, VI., Király-u. 104.
Zalai János gyógyszerész, Kispest, II., Főtér 2.

1914/15 :

- Dr. Farkas László székesfővárosi tanár, Budapest, VIII., Népszínház-u. 20., I. 2.
Ifj. Farkas Dezső kereskedő, Veszprém, Jókai Mór-u. 3.
Fejér Andor magántisztviselő, Veszprém, Báthory-u. 12.
Kanczler János malomigazgató, Veszprém, Kossuth L.-u. 36.
Krisztinkovich Aladár áll. polgári isk. tanár, Celldömölk.
Kungl József áll. rend. detektív, Veszprém, Sigrái-u. 10.
Leitner István m. kir. vámszaki tiszt, Budapest, II., Battyányi-
utca 59., fsz. 8.
Rada Imre kápt. urad. ellenőr, Jutas-pta.
Radovics Antal hentes és mészáros, Veszprém, Bolgár M.-u. 11.
Sághy Gyula gazdálkodó, Nemesvámos.

Dr. Szűcs Imre piarista tanár, Veszprém.
 Válint János m. kir. vámszaki főtiszt, Balassagyarmat.
 Virág Sándor gyógyszerész, Budapest, VI., Hungária-körút 107.

1915/16 :

Angyal László okl. építész, Vasas (Baranya m.).
 Domonkos Imre állampénztári tiszt, Paks, Kálvária-u. 2.
 Eglesz Kálmán állatorvos, Rácalmás (Fejér m.).
 Dr. Ferenczi Zoltán piarista tanár, Budapest, IV., Váci-u. 33.
 Hoffmann János műszaki tisztviselő, Budapest, VI., Dévai-u. 21.
 Juraszek Ferenc csendőrfőhadnagy, Szekszárd.
 Kozarits György okl. erdőmérnök, a Veszprémi Faipar üzem-
 vezetője, Veszprém.
 Dr. Kovács Alajos piarista tanár, Szeged.
 Kukorelly László nagybérelő, Nagyigmánd.
 Vitéz Palotay József várm. irodatiszt, Veszprém, Vár-u. 12.
 Dr. Tekerés Lajos városi aljegyző, Veszprém, Iskola-u. 3.

1916/17 :

Vitéz Csomay Kálmán okl. mérnök, Veszprém, Vasuti-u. 4.
 Dukovits Ferenc társadalombizt. ptári számvizsgáló, Veszprém.
 Fabb Károly építési vállalkozó, Veszprém, Kinizsi-u. 9.
 Stangl László szfővárosi gyógyepedagógiai tanár, Budapest, X.,
 Rákosfalva, Zsivora-u.
 Vollain László urad. intéző, Toponár (Somogy m.), Orcii gazd.

1917/18 :

Dr. Enyedy Károly kir. törvsz. joggyakornok, Veszprém, Villasor.
 Krisztinkovich I. Tihor urad. segédintéző, Veszprém, Püspöki
 jószágkormányzóság.
 Dr. Quirico Pál kir. törvsz. joggyakornok, Veszprém, Horthy
 Miklós-u. 52.
 Dr. Szemmelweis Ferenc orvos, Zirc, Vajda Ödön-u. 11.

1918/19 :

Boda Károly okl. gazda, akad. tanársegéd, Keszthely.
 Dr. Csendes Ágoston m. kir. p. ü. fogalmazó, Tapolca.
 Ferenczy Gyula szállodai titkár, Budapest.

Forintos Károly jogszigorló, Mihályfa.
 Dr. Günther Károly törvzs. jegyző, Pécs, Petrezselyem-u. 2.
 Hanusz Albin karkáplán, Veszprém.
 Dr. Iker István theol. tanár, a „Veszprémi Hirlap“ főszerkesztője, Veszprém.
 Ifj. Laurencz Ede urad. intéző, Ófehértó (Szabolcs m.).
 Popper László magántisztviselő Veszprém, Rákóczi-tér 1.
 Dr. Váradi János orvos, Budapest.

1919/20 :

Dr. Forintos György kir. törvényszéki jegyző, Budapest, VII.,
 Aréna-u. 8. I. 8.
 Dr. Huszár Zoltán gyógyszerész, Badacsonytomaj.
 Linczmayer György okl. mérnök, Veszprém.
 Dr. Pulay József ügyvédjelölt, Veszprém, Jókai M.-u. 35.
 Varga József segédlelkész, Devecser.
 Végh Árpád piarista tanár, Tata.

1920/21 :

Dr. Gludovác József spirituális, Veszprém.
 Halmi Nándor okl. mérnök, Veszprém, Jokai M.-u. 8.
 Németh János karkáplán, Veszprém.
 Neuperger Imre segédlelkész, Berzence.
 Schwarcz Gyula segédjegyző, Románd.

1921/22 :

Csiszár Gyula szobrász, Veszprém, Ányos-u. 2.
 Halmi Pál okl. gazda Veszprém, Jókai Mór-u. 8.
 Kocsuba Elemér okl. gyógyszerész, Veszprém.
 Körmendy Béla davidikumi prefektus, Veszprém.
 Metzger Antal káplán, Pápateszér.

1922/23 :

Bakos Kálmán okl. gépészmérnök, Budapest, I. Logodi-u. 25.
 III. 19.
 Cseh József segédjegyző, Tolnatamási.
 Dr. Forintos László tb. szolgabíró, Sümeg.
 Mózner László segédlelkész, Somlóvásárhely.

b) *Más piarista intézetbe jártak:*

- Kránitz Kálmán felszentelt püspök, kápt. nagyprépost, Veszprém, Vár 20. (Nagykanizsa).
- Dr. Simon György pápai prelátus, apátkanonok, Veszprém, Vár 17. (Nagykanizsa).
- Laczkó Dezső ny. piarista igazgató, tank. kir. főigazg., a Veszprémvármegyei Múzeum igazgatója, Veszprém (Trencsén).
- Zsigmond János ny. piarista tanár, Veszprém (Kecskemét).
- Dr. Wéber Pál kanonok, püsp. irodaigazgató, Veszprém (Nagykanizsa).
- Dr. Orbán János piarista házfőnök, gimn. igazgató, Veszprém (Magyaróvár).
- Csillag Viktor ezredes, intézeti parancsnok, Jutas (Szeged).
- Pósa Endre nyomdatulajdonos, Veszprém (Tata).
- Szokolszky Rezső kir. tanfelügyelő, Veszprém, Óvári-u. 5. (Kiszeben).
- Suller János piarista tanár, Veszprém (Sátoraljaujhely).
- Hogyor József piarista tanár, Veszprém (Magyaróvár).
- Szakáll Gyula piarista tanár, Veszprém, (Kecskemét).
- Pintér Ferenc piarista tanár, Veszprém (Kecskemét).
- Kamen Manó kir. tvszéki bíró, Veszprém, Vár 3. (Nyitra).
- Homoky Béla m. kir. rendőrtanácsos, a veszprémi kapitányság vezetője, Veszprém, Buzapiac-tér 10. (Pozsonyszentgyörgy).
- Dr. Zauner Róbert m. kir. pénzü. tanácsos, Veszprém, Horthy Miklós-u. 5. (Pozsonyszentgyörgy).
- Tusnay Kálmán gimn. testn. tanár, Veszprém, Palotai-ut 17. (Léva).
- Weber Ferenc m. kir. mértékhitelítő, Veszprém, Szigeti József-utca 40. (Tata).
- Bujnovszky Tamás szentsz. tanácsos, plébános, Osztopán (Nyitra).
- Gaál Lajos m. kir. p. ü. tanácsos, Veszprém, Virág-utca 12. (Temesvár).
- Preysz Gusztáv tkp. h.-igazgató, Veszprém, Szarvas-utca 7. (Budapest).
- Dr. Erdős Gyula kir. járásbíró, Veszprém (Magyaróvár).
- Répássy Ferenc m. kir. százados, Jutas (Trencsén és Selmecbánya).
- Rencz István vm. aljegyző, Veszprém, Eötvös Károly-utca 5. (Nagykároly).

Dr. Grünner László orvos, Veszprém, Jókai Mór-u. 13. (Szeged).
 Nyári István piarista tanár, Veszprém (Kecskemét).
 Mihálcsik Géza piarista tanár, Veszprém (Tata).
 Dr. Rédl Rezső piarista tanár, Veszprém (Tata).
 Varanics József piarista tanár, Veszprém (Tata).
 Richter Pál piarista tanár, Veszprém (Privigye).
 Dr. Kováts István succentor, nyomdaigazgató, Veszprém (Bpest).
 Dr. Szalai Miklós prefektus, Veszprém, Szeminárium (Budapest).
 Morosits Jenő áll. polgári isk. tanár, Veszprém, Galamb-u. 2.
 (Nagykanizsa).

Rendkívüli tagok :

Albert István piarista tanárjelölt, Budapest.
 Becker György piarista tanárjelölt, Budapest.
 Becker Sándor joghallgató, Budapest.
 Bodlaki Ákos bölcsészethallgató Budapest.
 Bogdán János joghallgató, Pécs.
 Briglevics Lajos orvostanhallgató, Budapest.
 Farkas Árpád orvostanhallgató, Budapest.
 Fehér Márton orvostanhallgató, Pécs.
 Fejes Tibor piarista tanárjelölt, Róma.
 Forszt Ferenc, orvostanhallgató, Budapest.
 Günther Kornél orvostanhallgató, Pécs.
 Hungler József polg. isk. tanárjelölt, Szeged.
 Kajcsos István gazd. akad. hallgató, Keszthely.
 Keller József bölcsészethallgató, Budapest.
 Kemendy József gazd. akad. hallgató, Magyaróvár.
 Keszegh László gazd. akad. hallgató, Magyaróvár.
 Kitlinger György orvosszigorló, Pécs.
 Kodrik Károly orvostanhallgató, Budapest.
 Lubics György orvostanhallgató, Budapest.
 Makay Béla joghallgató, Veszprém.
 Makay György okl. gazda, Veszprém.
 Mátis Kálmán művésznövendék, Kecskemét.
 Mészáros László építészmérnökhallgató, Budapest.
 Mojzer Ignác jogszigorló, Budapest.
 Molnár Elemér joghallgató, Veszprém.
 Prém József bölcsészethallgató, Pécs.
 Pulay Kálmán joghallgató, Veszprém.

Steindl Emil joghallgató, Veszprém.
Schmidt Jenő orvostanhallgató, Pécs.
Schmidt Károly műegyetemi hallgató, Budapest.
Szabó György gyógyszerésztanhallgató, Szeged.
Szabó Tamás gépészmérnökhallgató, Budapest.
Szabóky Pál bölcsészettanhallgató, Budapest.
Ifj. Szász Ferenc joghallgató, Veszprém.
Végh György orvostanhallgató, Pécs.
Veniss Anna szig. orvos, Budapest.
Ifj. Wallner Emil szig. orvos, Budapest.

Összes tagok száma : 560.

Halottaink :

Hollósy János városi pénztáros.
Dr. Károlyi (Frick) János kegyesr. tanár.
Kiss Gyula ny. állampénztári tanácsos.
Konrád György kegyesr. tanár.

R. i. p.

Szövetségünkönél kaphatók:

1. 1927. évi értesítő (az alapszabályok kivonatával). Tagilletmény. Bolti ára	1 P — f.
2. Dr. Hám Antal emlékezete. Tagilletmény. Bolti ára	— „ 20 „
3. Raák Gyula: Gyümölcskertészet. (Megjelenik március hó végén. Már megrendelhető)	1 „ — „
4. Endrődi Sándor verses kötetei (20% a költő siremléke javára jut):	
Anakreoni dalok	3 „ — „
Kuruc nóták (kötve)	2 „ — „
Játszi órák (díszkötés, Nagy Sándorné művészi képeivel)	2 „ — „
5. Endrődi Sándor emlékezete	— „ 50 „
6. A Piarista Diák Kis Kalauza	— „ 50 „
7. Szövetségi jelvény	1 „ 20 „

*(Kérjük közölni, ha valaki tagilletményeink
valamelyik számát nem kapta volna kézhez.)*

Tagsági díjak: Alapító tagsági díj egyszersmindenkorra 100 P (mely egy évig részletekben is fizethető). Rendes tagdíj legalább évi 2 P. Pártoló tagdíj egyszersmindenkorra 20 P, vagy évi rendes tagdíj; ezenkívül minden új tag fizet 1 P felvételi díjat. — Tagdíjat csak az 1927-es évtől kezdve kell fizetniök azoknak, akik kezdettől fogva tagok. — Az alapszabályok szerint a tagdíj az év első negyedében fizetendő. A befizetéseket kérjük a 7204. sz. csekklapunkon eszközölni.

